

ບົດລາຍງານກອງປະຊຸມ ກຽວກັບ ວິທີການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ເຖິງຊົນນະບົດ ໃນ ສປປ ລາວ

ວັນທີ 31 ກໍລະກົດ - 01 ສິງຫາ 2007

ວຽງຈັນ,
ກັນຍາ, 2007

ສາລະບານ

ໜ້າ

1	ພາກສະເໜີ.....	1
1.1	ຈຸດປະສົງ ແລະ ກອບຂອງກອງປະຊຸມ.....	1
1.2	ຂະບວນການ ແລະ ອົງປະກອບຕ່າງຂອງກອງປະຊຸມ:.....	2
2.	ສະຫຼຸບບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້.....	4
2.1	ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກການບັນຍາຍສະເໜີ.....	4
2.2	ການພັດທະນາເຄື່ອນຍ້າຍ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານໃນຕໍ່ໜ້າ.....	8
2.3	ຄວາມທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບສື່ສານມວນຊົນ.....	11
2.4	ສະຫຼຸບກ່ຽວກັບກິນໄກຂອງການສື່ສານ.....	12
3.	ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມ.....	14
4.	ພາກສະຫຼຸບ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນ.....	15
	ເອກກະສານແນບທ້າຍ 1: ລາຍການກອງປະຊຸມ.....	18
	ເອກກະສານແນບທ້າຍ 2: ລາຍຊື່ຜູ້ສະເໜີ ຢູ່ໃນຕະຫຼາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.....	21
	ເອກກະສານແນບທ້າຍ 3: ຜົນໄດ້ຮັບຈາກກຸ່ມຄົ້ນຄວ້າ.....	22
	ເອກກະສານແນບທ້າຍ 4: ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.....	27

Delet

ຊື່ຫຍໍ້

AI	ໄຂ້ຫວັດສັດປົກ
AIM	ກຸ່ມສະເພາະກິດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກະສິກໍາ (NAFRI—NAFES)
FVI	ໂຄງການວິທະຍຸສາກົນ
Kun Ban	ກຸ່ມບ້ານ
LEAP	ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກໍາລາວ/NAFES
MAF	ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
NAFES	ກອງສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
NAFRI	ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເທັກນິກ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
NLMA	ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ
URDP/NAFRI	ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າເຂດພູດອຍ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດ
VFI	ໂຄງການບ້ານຈຸດສຸມສາກົນ

1 ພາກສະເໜີ.

ເສດຖະກິດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນປະຈຸບັນ, ພວມຢູ່ໃນໄລຍະຂ້າມຜ່ານຢ່າງໄວວາ, ຈາກເສດຖະກິດແບບ ກຸ້ມຢູ່ກຸ້ມກິນ ກ້າວໄປສູ່ເສດຖະກິດຕະຫຼາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຊຸມຊົນຕ່າງໆ ທີ່ອາໄສຢູ່ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ສາມາດຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ມີຄວາມສາມາດ ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ ສຳຄັນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ບົດຮຽນ ປະສົບການທີ່ດີເດັ່ນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານຕະຫຼາດ ແລະ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຊຶ່ງລວມທັງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ແຕ່ລະພາກສ່ວນຢູ່ໃນແຕ່ລະໆດັບ.

ໃນຄະນະທີ່ມີຫຼາຍໆໂຄງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ໄດ້ດຳເນີນການທົດສອບວິທີການ ແລະ ວິທີທາງເພື່ອປັບປຸງ ລະ ບົບການເຂົ້າເຖິງສື່ຕ່າງໆຢູ່ໃນຊົນນະບົດ, ຊຶ່ງໃນນີ້ເຫັນໄດ້ວ່າມີຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຍັງບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແລກປ່ຽນຮ່ວມກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງເທື່ອ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງເຫັນວ່າ ການປະສານ ຫຼື ພົວພັນ ກັບພາກສ່ວນ ສື່ມວນຊົນ ເພື່ອຈະພັດທະນາໃຫ້ກາຍເປັນຕົວແທນໃນການເຜີຍແຜ່ ແລະ ພັດທະນາກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວ ກັບການສື່ສານ ແລະ ດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນນັ້ນມີຈຳກັດຢູ່.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ພວມກຳລັງຊອກຫາວິທີການ ເພື່ອປັບປຸງ ລະບົບ ການໄຫຼວງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ລະບົບການສື່ສານ ຢູ່ໃນຊົນນະບົດ ທີ່ທ່າງໄກສອກຫຼີກຢູ່ ທັງນີ້ກໍເພື່ອ ຍາກໃຫ້ ຊາວ ກະສິກອນ ແລະ ຊຸມຊົນອື່ນໆ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນຢ່າງສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ທັນກັບສະພາບການ. ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງກ່າວທັງໝົດນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມນີ້ຂຶ້ນ ເພື່ອກຳນົດຫາແນວ ທາງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ແທດເໝາະສຳລັບຊາວກະສິກອນ, ພ້ອມ ກັນນັ້ນກໍທັງພັດທະນາ ຕາຕະລາງດຳ ເນີນງານສຳລັບການປັບປຸງ, ການຜະລິດ ແລະ ການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ໄປເຖິງລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

ກອງປະຊຸມທີ່ຈັດຂຶ້ນເປັນເວລາ 2 ວັນນີ້, ໄດ້ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍກວ່າ 160 ທ່ານ ທີ່ມາຈາກຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ຫຼາຍໆຂະແໜງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ວາລະກອງປະຊຸມ), ໃນນີ້ລວມມີທັງ ຫົວໜ້າກຸ່ມຊາວ ກະສິກອນ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງສື່ມວນຊົນ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າ ຈາກພາກລັດ, ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ກໍຄືອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ທີ່ເຮັດ ວຽກໃນຂະແໜງການຄຸ້ມ ຄອງກະສິກຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.

ບົດລາຍງານສະບັບສັງລວມນີ້ ແມ່ນສະໜອງໃຫ້ເຫັນພາບລວມຂອງບົດຮຽນທີ່ສຳຄັນທີ່ຖອດຖອນໄດ້, ຄຳແນະນຳ ຕ່າງໆ ພ້ອມທັງ ບາງວິທີການປະຕິບັດອັນຮີບດ່ວນ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງການສື່ສານໃນລາວໄດ້. ຊຶ່ງທ່ານສາມາດ ເຂົ້າເບິ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວກັບກອງປະຊຸມ ແລະ ບົດສະເໜີທັງໝົດໄດ້ທີ່ www.laolink.org

1.1 ຈຸດປະສົງ ແລະ ກອບຂອງກອງປະຊຸມ.

ເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງການສຳມະນາ ແມ່ນເພື່ອກຳນົດກົນໄກສຳລັບການປັບປຸງຊ່ອງທາງການສື່ສານ ແລະ ການໄຫຼ ວຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໄປສູ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ. ຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມແມ່ນເພື່ອ:

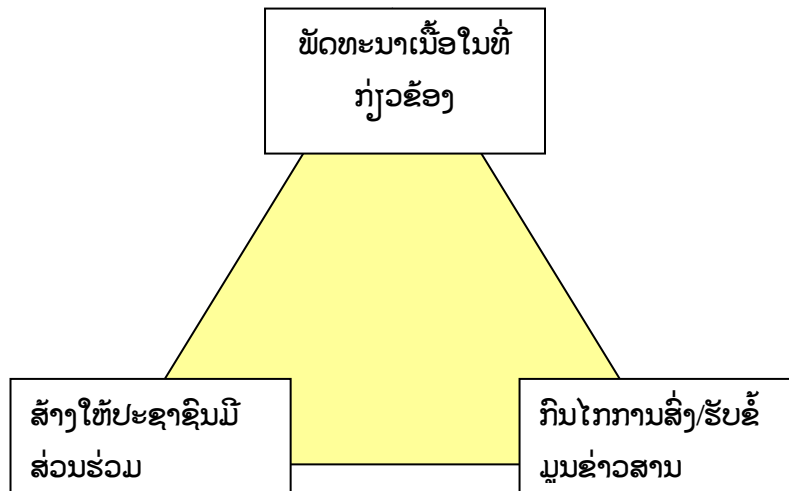
- ແລກປ່ຽນປະສົບການທາງດ້ານວຽກງານການສື່ສານໃນຊົນນະບົດ ແລະ ກຳນົດປະຕິບັດທີ່ດີ ເດັ່ນ.

- ກຳນົດຫົວຂໍ້/ຫົວເລື່ອງ ແລະ ປະເດັນທີ່ສຳຄັນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ເໝາະສົມ ສຳລັບການປັບປຸງປັບປຸງວິທີດຳເນີນການ ສື່ສານຢູ່ໃນຊົນນະບົດ.
- ພັດທະນາຕາໜ່າງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນການສື່ສານ ພ້ອມທັງແຜນດຳເນີນງານ ເພື່ອປັບປຸງການປະສານງານ.

ກອງປະຊຸມໄດ້ໃຊ້ກອບຂອງການດຳເນີນງານແບບງ່າຍດາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຂະບວນການສື່ສານ ໃນຊົນນະບົດ ຢ່າງຈະແຈ້ງລະອຽດ, ຊຶ່ງລວມມີ 3 ອົງປະກອບ. (ເບິ່ງຮູບສະແດງດ້ານລຸ່ມ)

- ການສ້າງເນື້ອໃນ: ແມ່ນການພັດທະນາເນື້ອໃນ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ ຫຼື ຫົວເລື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ແຕກ ຕ່າງກັນ ຢູ່ໃນແຕ່ລະລະດັບຕ່າງກັນ

ຮູບສະແດງ 1: ກອບຂອງກອງປະຊຸມ:

- ກິນໄກການສົ່ງ/ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ມີກິນໄກການສື່ສານປະເພດໃດແດ່ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ໃນລາວ ແລະ ບົດຮຽນຜ່ານມາມີຫຍັງແດ່, ໃນນີ້ລວມທັງການນຳໃຊ້ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ກອງລະຄອນ, ແຜ່ນໂຄສະນາ, ໂທລະສັບ, ໂທລະສັບມືຖື ແລະ ອື່ນໆ.
- ການສ້າງໃຫ້ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ: ແມ່ນການນຳໃຊ້ກຸ່ມຜະລິດ, ກຸ່ມຊາວໜຸ່ມ, ກຸ່ມນັກສະແດງ ລະຄອນ, ກຸ່ມຜູ້ຮັບຟ້າງ ເພື່ອພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຊົນນະບົດ.

ກອບວຽກນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃນຫຼາຍລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ບໍ່ຄວນສະເໜີຂະບວນການໃນການສະ ໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ວຍວິທີຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນນຳໃຊ້, ສະເພາະແຕ່ຂັ້ນເທິງລົງສູ່ຂັ້ນລຸ່ມເທົ່ານັ້ນ. ເພາະຄິດ ວ່າຂະບວນດັ່ງກ່າວ, ຄວນຈະເປັນຂະບວນການທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ໜັງຕິງເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ສາມາດ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄດ້ຢູ່ໃນຫຼາຍໆລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຮ່ວມກັນໄດ້.

1.2 ຂະບວນການ ແລະ ອົງປະກອບຕ່າງໆຂອງກອງປະຊຸມ:

ກອງປະຊຸມ ແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ ຂະບວນການທີ່ມີຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີ ຫຼື ຫຼາຍກິດຈະກຳປະສານກັນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໄດ້ມີໂອກາດຮຽນຮູ້ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກັນຫຼາຍຂັ້ນ, ຊຶ່ງໃນນີ້ແມ່ນລວມມີ ທັງການສະແດງລະຄອນ, ການ

ວາງສະແດງຜົນງານຕ່າງໆ, ການນຳສະເໜີບົດ, ການເປີດເວທີສົນທະນາ ແລະ ການສົນທະນາຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມ, ດັ່ງລາຍລະອຽດຕ່າງໆມີ:

1. ການສະແດງລະຄອນຂອງກຸ່ມສິນລະປິນຈາກເມືອງຕະໂອຍ, ແຂວງສາລະວັນ: ກຸ່ມສະແດງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໄດ້ສະແດງກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ພົວພັນເຖິງສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດ ໃນການສື່ສານ ຢູ່ໃນຊົນນະບົດ. ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນຊ່ວງ ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ສຸດທ້າຍຂອງ ກອງປະຊຸມ (ເບິ່ງຮູບທີ່ຢູ່ດ້ານຂ້າງ)
2. ຕະຫຼາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ມີຫຼາຍກວ່າ 20 ພາກສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2) ຕະຫຼາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານນີ້ໄດ້ກາຍເປັນສູນກາງໃນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການຂອງນັກສຳມະນາກອນ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງກອງປະຊຸມ
3. ການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບບົດຮຽນດີເດັ່ນ: ໄດ້ມີການນຳສະເໜີທັງໝົດ 9 ຫົວຂໍ້, ໃນນີ້ລວມມີບົດຮຽນຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ, ຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ.
4. ການເປີດເວທີສົນທະນາຂອງສົມວນຊົນ: ໃນນີ້ລວມມີຜູ້ຕາງໜ້າ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສົມວນຊົນທັງໝົດ 8 ພາກສ່ວນ, ໂດຍແຕ່ລະ ພາກສ່ວນໄດ້ນຳສະເໜີວິທີການທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດ ສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໄປສູ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.
5. ການສົນທະນາ/ຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມ: ໃນນີ້ສຸດທ້າຍຂອງກອງປະຊຸມ, ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກແບ່ງອອກເປັນ 5 ກຸ່ມເພື່ອ ປຶກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບວິທີການໃນປັບປຸງຕາໜ່າງເຮັດວຽກ ແລະ ຂອດປະສານງານ ຢູ່ໃນແຕ່ລະ ຫົວຂໍ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຊຶ່ງຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ຄຳແນະນຳຕ່າງໆ ໃຫ້ເບິ່ງຢູ່ໃນພາກທີ 4.

ຄະນະລະຄອນໜຸ່ມຈາກເມືອງຕະໂອຍກຳລັງສະແດງເລື່ອງທີ່ກ່ຽວກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດ ໃນການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ຕະຫຼາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເປັນວິທີທາງໜຶ່ງສຳລັບການແລກປ່ຽນ ແລະ ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຄືກັບ

BOX 1: ການນຳໃຊ້ການສະແດງລະຄອນ ເພື່ອການພັດທະນາ.

ການສະແດງລະຄອນຊຸມຊົນ ແມ່ນເຄື່ອງມືສື່ສານນຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ຢູ່ໃນລາວ. ກຸ່ມສະແດງລະຄອນເມືອງຕະໂນຍ ໄດ້ທຳການສະແດງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເສດຖະກິດຕະຫຼາດ, ການສະແດງຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນ ກ່ຽວກັບຊາວກະສິກອນທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າ: ສາລີເປັນພືດທີ່ມີຜູ້ສັນຍາວ່າ ຈະຮັບຊື້ເອົານຳ. ໃນບົທຳອິດເຂົາລົງທຶນເປັນເງິນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ພໍຄຳເປັນຜູ້ຕອບສະໜອງແນວພັນ, ການເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ພໍຄຳໄດ້ຈ່າຍເງິນໃຫ້ໜ້ອຍກວ່າທີ່ສັນຍາໄວ້, ເມື່ອປະຊາຊົນ ໃນບ້ານ ໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ, ຈິ່ງພາກັນໄປຂໍຄຳແນະນຳກັບຫ້ອງການກະສິກຳເມືອງ. ພ/ງ ສິ່ງເສີມກະສິກຳຈິ່ງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າ ໃນການຈັດການກັບບັນຫາ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ໃນລະດູການຕໍ່ໄປເຂົາເຈົ້າຈິ່ງຈະສາມາດເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດ ແລະ ເຈລະຈາກັບພໍຄຳໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ການສະແດງລະຄອນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ 2 ບັນຫາ; ບັນຫາທີ່ນຶ່ງແມ່ນ ການສື່ສານຢູ່ຊົນນະບົດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນ. ພາກສ່ວນຈັດລາຍການໂທລະພາບຄວນໃຫ້ຄະນະດັ່ງກ່າວໄປສະແດງ ລະຄອນເປັນພາສາຕະໂນຍຕໍ່ມ ແລະ ເປັນວິທີ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຫຼາຍໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ; ບັນຫາທີ່ 2 ການສະແດງລະຄອນ ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ຜົນ ໄດ້ຮັບນຶ່ງຈາກການປະຊຸມ - ຄວາມຈຳເປັນເພື່ອເສີມສ້າງໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຄືເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນສາມາດປັບປຸງການແລກປ່ຽນ ແລະ ການມີອຳນາດໃນການຕໍ່ລອງເຈລະຈາ. ການສະແດງລະຄອນແມ່ນໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຫຼາຍໃນທີ່ປະຊຸມ, ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ຄື ໂທລະພາບ Lao STAR ໄດ້ບັນທຶກການສະແດງ ແລະ ການຮ້ອງເພັງ ຕາມປະເພນີຕະໂນຍເພື່ອຖ່າຍທອດອອກທົ່ວປະເທດ.

2. ສະຫຼຸບບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

2.1 ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກການບັນຍາຍສະເໜີ

ໃນຊ່ວງໄລຍະການດຳເນີນກອງປະຊຸມໄດ້ມີການນຳສະເໜີບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ຊຶ່ງມີທັງໝົດ 09 ບົດ (ເບິ່ງເອກະສານແນັບທ້າຍທີ 1), ນອກຈາກນີ້ ບົດສະເໜີຕ່າງໆ ຍັງໄດ້ເໝັນ ສະເໜີກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ, ແລະ ບາງບົດສະເໜີ ເຊັ່ນ ຈາກຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ແມ່ນເປັນການສະເໜີ ທີ່ກ່ຽວກັບວິທີການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ທີ່ເຫັນວ່າເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີ ແລະ ຄວນຈະນຳມາໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງໄດ້. ບາງບົດຮຽນ ແລະ ບັນຫາທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາສົນທະນາມີ:

1. ການສື່ສານແມ່ນຂະບວນການແບບ 2 ສິ້ນ

ມີບົດສະເໜີຫຼາຍໆບົດ ໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າການຕິດຕໍ່ສື່ສານແມ່ນຂະບວນການທີ່ເປັນແບບ 2 ສິ້ນ, ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງລວມເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ຄວາມຕ້ອງການຂອງ ປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບັນຫາທີ່ຈຳເປັນຂອງພວກເຂົາ.

ໃນຮູບການນີ້ແມ່ນມີຢູ່ສອງຈຸດໃຫຍ່. ອັນທີ່ນຶ່ງ, ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະ ຈາກການທີ່ໄດ້ຮັບຟັງການສະເໜີຂອງທຸກພາກສ່ວນ ວ່າ, ມັນບໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະພັດທະນາອຸປະກອນໃນລະດັບປະເທດ, ທີ່ຈະສອດຄ່ອງກັບທ້ອງຖິ່ນ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ການປະສານສົມທົບກັນຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼື ຜູ້ມີປະສົບການ

ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສຸດ, ທີ່ຈະນຳເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ມາປຸງແຕ່ງ ຫຼື ປັບປຸງ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ອັນທີສອງ, ບົດສະເໜີ ຈາກທັງສອງການພາກສ່ວນ ຄື ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ແລະ ຈາກ ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ ເຕັກນິກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFRI), ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFES) ຄື ກຸ່ມທີ່ກຳລັງ ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກະສິກຳ (AIM) ນັ້ນ, ເຫັນວ່າມັນມີຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີ ການສະນັບສະນູນ ຫຼື ຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆ ຕໍ່ກັບກິນໄກຕ່າງໆ ໃນການທີ່ຈະປະສານ ແລກປ່ຽນຂໍ້ ກັນ ແລະ ກັນ ຈາກລະດັບ ທ້ອງຖິ່ນ ຈົນເຖິງລະດັບຊາດ. ທັງສອງອົງກອນນີ້ ພວມກຳລັງພັດທະນາບັນດາກິນໄກ ທີ່ຈະຮັບປະກັນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ທີ່ປະຊາຊົນ ກໍຄື ຊາວກະສິກອນ ຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ພວມປະເຊີນຢູ່ ໃຫ້ໄດ້ທັນກັບສະພາບການ ແລະ ທັນກັບເວລາ.

2. ການສື່ສານຄວນຈະມີການປະສານເຂົ້າກັບກິດຈະກຳຂອງການພັດທະນາ

ບັນດາບົດສະເໜີ ແມ່ນບໍ່ພຽງແຕ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ການສື່ສານແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ສາທິດໃຫ້ເຫັນເຖິງວິທີການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ຢ່າງສະໜິດແໜ້ນ ຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອການພັດທະນາຢູ່ໃນຊຸມນະບົດ ແລະ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ໃນປະເທດລາວ. ການສື່ສານແມ່ນເປັນຄືກັບເຄື່ອງມື ແລະ ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງກິດຈະກຳທີ່ດຳເນີນໃນການພັດທະນາ. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການພັດທະນາຍຸດທະສາດສຳລັບສື່ສານ ແລະກິດຈະກຳຕ່າງໆນັບແຕ່ດຽວນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະເບິ່ງວ່າມັນເປັນພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ຄວນຈະເຮັດພາຍຫຼັງທີ່ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະກຳໄດ້ສິ້ນສຸດ.

ບົດສະເໜີກ່ຽວກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປົກ, ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງຍຸດທະສາດຂອງການສື່ສານ, ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ ຈົນຮອດການນຳໃຊ້ກິນໄກຕ່າງໆໃນການສົ່ງຜ່ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ເຊິ່ງລວມມີທັງ ສື່ສານມວນຊົນ, ໂຮງຮຽນ, ແຜ່ນໂຄສະນາ, ປຶ້ມໂຄສະນາ...) ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ສາທິດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການແຈກຍາຍພາຫະນະ ທີ່ໃຊ້ເປັນສື່ໂຄສະນາ ທີ່ໄດ້ຜະລິດ ຫຼື ດັດປັບ ຢູ່ໃນລະດັບຊາດໃຫ້ແທດເໝາະກັບລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

ບົດສະເໜີໂດຍ PADETC ກ່ຽວກັບການປະສານ ການສື່ສານ ແລະການສຶກສາ ເພື່ອການພັດທະນາ ຊຸມຊົນໃຫ້ຍືນຍົງຍາວນານ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ມັນຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຈຳເປັນໃນການນຳໃຊ້ຍຸດທະສາດການສື່ສານຢູ່ໃນໄລ ຍະເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຄວນຈະໃຫ້ມີການປະສານເຂົ້າກັບບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆອີກດ້ວຍ. ການສື່ສານທີ່ຖືກຕ້ອງ ແມ່ນເປັນ ການຕຽມເງື່ອນໄຂທີ່ນຳໄປ ສູ່ຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເສີມສ້າງຄວາມສາມາດຂອງປະຊາຊົນ. ໃນການດຳເນີນຊີວິດຂອງ ພວກເຂົາເອງ. ຮູບແບບຂອງການສື່ສານຈະເປັນໄດ້ທັງສິ່ງທີ່ກະຕຸກຊຸກຍູ້ ຫຼືເປັນສິ່ງທີ່ທ່ວງດຶງຂອງຂະບວນການການຮຽນຮູ້ ດັ່ງກ່າວ.

3. ຊຸມຊົນຕ່າງໆຄວນເປັນເຈົ້າການຂອງຂະບວນການສື່ສານ

ການສື່ສານບໍ່ຄວນຈະຖືກເບິ່ງພຽງແຕ່ເປັນການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຊາວກະສິກອນ ຫຼືຊຸມຊົນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຊຸມຊົນ ແລະ ກຸ່ມຄົນຕ່າງໆ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຄວນມີການໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຄວນຈະຜະລິດ ແລະ ນຳໄປເຜີຍແຜ່ແຈກຍາຍ ຄືແນວໃດ. ມີບົດສະເໜີຫຼາຍບົດ ໄດ້ເນັ້ນເວົ້າເຖິງຄວາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ, ຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງຊາວຊົນນະບົດ, ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການການສື່ສານເປັນພື້ນຖານ. ບ່ອນທີ່ກິດຈະກຳກ່ຽວກັບ ການສື່ສານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດ, ແມ່ນບ່ອນທີ່ມີການສົ່ງເສີມທາງດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ ຢູ່ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນເອງ.

ບົດສະເໜີຂອງໂຄງການນໍາສະອາດ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຂະແໜງການກ່ຽວກັບສຸກຂະອະນາໄມ ໄດ້ມີການດໍາເນີນການ ໂດຍນໍາໃຊ້ສີ່ມວນຊົນ ເປັນສີ່ໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ໂດຍໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ອອກແນວຄວາມຄິດທາງດ້ານວິທີການສື່ສານເອງ. ໃນຂະບວນການດັ່ງກ່າວນີ້, ເນື້ອຫາກ່ຽວກັບສຸກຂະອະນາໄມທີ່ສໍາຄັນ ແມ່ນມາຈາກຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນເອງ, ໂດຍຂຽນໃຫ້ເປັນທັງພາສາທາງການ ແລະ ພາສາທ້ອງຖິ່ນ. ນະທີ່ນີ້, ຊຸມຊົນ ແມ່ນເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈເອງວ່າ ມີຂໍ້ຄວາມ ຫຍັງແດ່ ທີ່ຢາກຈະໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຫຼື ຢາກຈະສື່ສານ ແລະ ຄວນຈະມີວິທີການສື່ສານຄືແນວໃດ. ອົງການ PADECT ໄດ້ສະເໜີຄຳຍາດຖືກັນ ກ່ຽວກັບຂະບວນ ທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນ ທີ່ຄູ່ສອນໄດ້ຄິດຄົ້ນເລື່ອງລາວເອົາເອງເພື່ອນໍາມາສິດສອນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ດ້ວຍການສ້າງເປັນພິມ ຊຶ່ງທັງໝົດນັ້ນ ແມ່ນເປັນການນໍາສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ມີຈໍານວນເພີ່ມຂຶ້ນ. ຊຶ່ງໃນນັ້ນ, ແມ່ນລວມທັງການມີກິນໄກ ທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ ສໍາລັບການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງການ, ດັ່ງຕົວຢ່າງ: ການໃຊ້ສີ່ໂຄສະນາ ແລະ ສີ່ຂອງການຝຶກອົບຮົມ ໃນລະຫວ່າງການຊຸມນຸມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ງານບຸນປະເພນີຕ່າງໆ.

ໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດຢູ່ເຂດພູດອຍຂອງ GTZ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມຈໍາເປັນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຊຸມຊົນດ້ວຍການ ສ້າງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດຄຸ້ມຄອງ ຈັດການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຕົນເອງ. ຜ່ານມາໄດ້ມີຫຼາຍພາກສ່ວນ ໄດ້ເຂົ້າໄປດໍາເນີນການວາງແຜນການ, ການກວດກາຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສຶກສາ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ, ແຕ່ຜົນການ ດໍາເນີນກິດຈະກຳເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກລິ້ງກັບຄືນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນ ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ, ທັງໆທີ່ວ່າ ເຂົາເປັນເຈົ້າຂອງຂອງເລື່ອງ ແລະ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳເລົ່ານັ້ນ. ໃນຕົວຢ່າງ ຂອງໂຄງການ GTZ, ຊາວບ້ານໄດ້ຖືກ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ສະນັບສະໜູນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃນການວາງແຜນ ແລະ ກວດກາຕິດຕາມກິດຈະກຳຕ່າງໆ. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ແມ່ນຊຸມຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຄວນມີ ກິນໄກ ແລະ ວິທີການໃນການ ບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ

ສຸດທ້າຍ, ໄດ້ພົບວ່າ ກຸ່ມຄົນຕ່າງໆທີ່ຖືກຈັດຕັ້ງຢູ່ໃນບ້ານນັ້ນ ແມ່ນກິນໄກສໍາລັບການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດ. ດ້ວຍວິທີທາງດັ່ງກ່າວນີ້, ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວກັບການສື່ສານ ແມ່ນຄວນອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ຂອງຊຸມຊົນ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ເສີມເຂົ້າກັບຄວາມຮູ້ທີ່ເໝາະສົມຈາກທາງນອກ. ກຸ່ມລະຄອນ ຂອງ KAMKID ແລະ ຂອງເມືອງຕະໂອ້ຍ, ແຂວງສະລະວັນ, ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນ ໃນການນໍາໃຊ້ພາສາທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເລື່ອງລາວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຂົາເຈົ້າເອງ, ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ດີກວ່າ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄວາມບັນເທີງອີກດ້ວຍ.

4. ໂອກາດໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆ ເພື່ອປັບປຸງການສື່ສານໃນເຂດຊົນນະບົດ

ບາງບັນດາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ກິນໄກໃໝ່ໆເພື່ອປັບປຸງການສື່ສານໃນຊົນນະບົດກໍ່ໄດ້ຖືກມານໍາເໜີເຊັ່ນດຽວກັນຢູ່ໃນກອງປະຊຸມນີ້. ການທົດລອງ ທໍາການສື່ສານວິທະຍຸໂດຍຜ່ານດາວທຽມ, ຊຶ່ງແມ່ນໂຄງການ First Voice International ແລະ ໂທລະພາບແຫ່ງຊາດລາວ ໄດ້ທົດສອບມານັ້ນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ທາງເລືອກອີກທາງນຶ່ງໃນການສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ອອກໄປສູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່. ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແລະຕົວແທນຈາກຫຼາຍໆອົງກອນເຫັນວ່າມີຄວາມສົນໃຈຫຼາຍທີ່ຈະເບິ່ງວ່າການນໍາໃຊ້ ແລະ ການທົດສອບຂອງເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວນີ້ໃນອະນາຄົດຈະເປັນແນວໃດ. ຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ສະຖານີໂທລະທັດລາວສະຕາ ກໍ່ໄດ້ລິເລີ່ມ ໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສູ່ຊົນນະບົດແລ້ວ, ຊຶ່ງຄິດວ່າ ມັນກໍ່ເປັນທາງເລືອກນຶ່ງທີ່ດີເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມີເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ຢ່າງອື່ນໆອີກອັນນຶ່ງ ທີ່ກຳລັງຖືກທົດສອບຢູ່ໃນລາວ, ນັ້ນກໍແມ່ນການນຳໃຊ້ວິທະຍຸຊຸມຊົນ, ຊຶ່ງວິທະຍຸຊຸມຊົນນີ້ ໄດ້ເປັນອີກທາງເລືອກຂອງການສື່ສານມວນຊົນ ແລະເປັນອີກໂອກາດນຶ່ງຂອງຊຸມຊົນໃນຊົນນະບົດ (ໂດຍປົກກະຕິ ໃຊ້ຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ ຫຼື ເຂດກຸ່ມບ້ານ) ເພື່ອຜະລິດລາຍການທີ່ເປັນຂອງຕົນເອງ. ເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳລັງທົດສອບ ຢູ່ໃນເຂດເມືອງຄູນ, ໂດຍແມ່ນອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍ ອອກໄປຕື່ມອີກໃນປີຕໍ່ໄປ.

ມີບົດສະເໜີບົດນຶ່ງ ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງວິທີການນຳສົ່ງຂໍ້ຄວາມໂດຍຜ່ານທາງໂທລະສັບມືຖື (SMS) ຢູ່ໃນປະເທດຊຳເປັຍ Zambia ເພື່ອສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານຮາຄາ ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງພວກພໍ່ຄ້າ ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຊື່ ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃຫ້ທັນກັບເວລາ, ເຊິ່ງກົນໄກດັ່ງກ່າວນີ້ ສາມາດທີ່ຈະດັດປັບ ໃຫ້ເປັນພາສາລາວໄດ້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາກໍຍັງຂຶ້ນກັບ ການພັດທະນາການປະສານທີ່ດີ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນພໍ່ຄ້າ, ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະ ລາວໂທລະຄົມ ຢູ່.

ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນການສື່ສານ, ແຕ່ກອງປະຊຸມໄດ້ສຸມໃສ່ເວົ້າເຖິງຕາໜ່າງການສື່ສານ, ດັ່ງນັ້ນ ບົດສະເໜີ ຂອງໂຄງການລະບົບແສງຕາເວັນ (Sunlabob) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງໂອກາດໃນການນຳໃຊ້ກະແສໄຟຟ້າຂອງເຂດຊົນນະບົດ. ຊ່ອງທາງຂອງການສື່ສານ ແລະການປະສານໂດຍກົງເຂົ້າສູ່ບັນດາໝູ່ບ້ານຕ່າງໆ ແມ່ນໄດ້ຮັບປະກັນເຖິງການ ສະໜັບສະໜູນໃນການພັດທະນາທຸລະກິດ ໃນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ທຸລະກິດເຄືອຄ່າຍ. ການຮ່ວມມືອັນໃກ້ຊິດຕິດແທດຂອງພາກສ່ວນຜູ້ໃຫ້ການບໍລິການພາກ ເອກະຊົນກັບອົງກອນສຶກສາ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ໂຄງການ ແລະສະຖາບັນຂອງລັດ ແມ່ນເປັນປັດໄຈນຶ່ງ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ອອກສູ່ວົງກວ້າງ.

5. ການນຳໃຊ້ກຸ່ມບ້ານເປັນຄືກັບເວທີຂອງການສື່ສານ

ກຸ່ມບ້ານໄດ້ຖືກນຳມາສົນທະນາວ່າເປັນແນວຄວາມຄິດນຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ກໍເປັນຫົວໜ່ວຍກາຍຍະພາບນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ບົດສະເໜີ ຂອງ ໂຄງການ SADU ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເຕັກນິກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFRI) ໄດ້ສຸມໃສ່ການນຳໃຊ້ກຸ່ມບ້ານ ໃຫ້ເປັນເໝືອນ ເວທີຂອງການສື່ສານ ຫຼາຍກວ່າເປັນບ່ອນສາທິດ ຫຼື ສະແດງ. ຢູ່ໃນການການເຮັດວຽກຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ ທີ່ແຂວງຊຽງຂວາງ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງລະບົບການລ້ຽງສັດ, ການໃຫ້ກຸ່ມບ້ານເປັນເໝືອນເວທີຂອງການສື່ສານນັ້ນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂໍ້ຕື່ຢູ່ 03 ດ້ານຄື: 1. ມີການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ປະສົບການ ລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນ, 2. ເປັນວິທີທາງໃນການສະໜັບສະໜູນການບໍລິການ ທຸລະກິດຂອງທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, 3. ເປັນຊ່ອງທາງເຈລະຈານຶ່ງ ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ ແລະ ພໍ່ຄ້າ.

ໃນການສົນທະນາຕໍ່ມາ ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ວ່າ ກຸ່ມບ້ານສາມາດທຳໜ້າທີ່ເປັນເຄື່ອງມືຊ່ວຍ ສຳລັບການພັດທະນາຊຸມຊົນ (ແລະ ການສື່ສານ), ຖ້າເປັນແນວນັ້ນ, ກຸ່ມບ້ານເບິ່ງຄືກັບເປັນບ່ອນສຳລັບການຮຽນຮູ້ ແລະແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງຊຸມຊົນ, ຫຼາຍກວ່າຈະເປັນອົງການຈັດຕັ້ງນຶ່ງຂອງລັດຖະບານທີ່ຢູ່ທ່າໄກຈາກສອກຫຼີກ. ໃນກໍລະນີນີ້, ສະຖານທີ່ຕັ້ງທາງດ້ານກາຍຍະພາບ ຂອງກຸ່ມບ້ານຄວນຈະໄດ້ຮັບການຕັດສິນໃຈຈາກ ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນ ທີ່ເປັນໂອກາດ ນຶ່ງສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງອົງກອນຊຸມຊົນ.

6. ບົດຮຽນໃນການສ້າງຕັ້ງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕະຫຼາດ

ການປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕະຫຼາດ ແມ່ນເປັນບູລິມະສິດອັນນຶ່ງ ໃນປະເທດລາວ. ຊາວກະສິກອນແມ່ນມີຄວາມຈຳ ເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຂໍ້ມູນຂ່າວສານລາຄາຂອງຕະຫຼາດ, ພໍ້ຄ້າທີ່ເປັນທ່າແຮງ ແລະ ສະຖານທີ່ ພວກເຂົາສາມາດຊື້ວັດຖຸ ແລະ ສິ່ງນຳເຂົ້າອື່ນໆໄດ້, ໃນຂະນະທີ່ພໍ້ຄ້າຊາວຂາຍ ແລະສະມາຄົມການຄ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຢູ່ໃນຂໍ້ ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານຕະຫຼາດທີ່ມີທ່າແຮງທີ່ດີກວ່າ.

ຈາກການສະເໜີກ່ຽວກັບລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕະຫຼາດ (MIS) ຢູ່ໃນແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ເຫັນວ່າໄດ້ສະເໜີຢູ່ ສອງບົດຮຽນ ຄື: ອັນທີນຶ່ງ, ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດ ຄວນຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຳ ຄັນຕ່າງໆ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ສະພາການຄ້າ, ພໍ້ຄ້າ..., ດີກວ່າຈະມີແຕ່ລັດຖະບານພຽງຜູ້ດຽວເປັນຜູ້ດຳເນີນງານ. ອັນທີສອງ, ການສະເໜີຍັງໄດ້ກ່າວຍ້າຍຖືຄວາມຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນ, ຍ້ອນແນວຈິ່ງເກີດມີ ຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ. ຖ້າບັດສະຈາກກຸ່ມຜະລິດຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ ກໍ່ຈະມີ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສ້າງລະບົບ ທີ່ອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຊາວກະສິກອນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ບົດສະເໜີ ໂດຍໂຄງການ SADU ກ່ຽວກັບກຸ່ມບ້ານ ຍັງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດຈິ່ງເຮັດໃຫ້ກຸ່ມບ້ານສາມາດໃຊ້ເປັນເວທີອັນນຶ່ງ ເພື່ອປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍຜ່ານການຈັດກອງປະຊຸມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ລະຫວ່າງພໍ້ຄ້າ ແລະ ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ. ຊຶ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານນັ້ນ ອາດຈະເປັນການປັບປຸງລາຄາ, ສິ່ງນຳເຂົ້າຕ່າງໆ ຫຼື ເປັນການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບ ແລະ ປະເດັນກ່ຽວກັບການປຸງແຕ່ງ ທີ່ດີອື່ນອີກ.

2.2 ການພັດທະນາເຄືອຂ່າຍ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະການສື່ສານໃນຕໍ່ໜ້າ

ໃນຕອນທ້າຍຂອງມື້ທຳອິດ, ໄດ້ມີບົດສະເໜີນຶ່ງ ທີ່ສະເໜີໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ແລະ ກະຊວງ ກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ ທີ່ໄດ້ສະເໜີກ່ຽວກັບແຜນໃນການປັບປຸງຂະບວນການທາງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານໃນຕໍ່ໜ້າ.

ບົດສະເໜີຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດ ຈິ່ງຈະປັບປຸງຄວາມຮູ້ ຫຼື ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ດິນໃຫ້ມີໂຫຍດ ແລະ ດີຂຶ້ນ. ອົງການຫາກໍ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາໃໝ່ໆ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ຂອງການເຊື່ອມໂຊມ ແລະ ການປ່ຽນແປງສະພາບຂອງດິນ. ໄດ້ມີການກ່າວວ່າ, ມີຫຼາຍໆບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນແມ່ນລວມມີ:

- ມີການສື່ສານລະຫວ່າງ ອົງກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ດິນ ແບບບໍ່ທົ່ວເຖິງ ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບເລື່ອງ ຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລວມຂອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ.
- ມີຄວາມສັບສົນກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເປັນປະໂຫຍດຢູ່ໃນທຸກລະດັບ. ແລະ ໂດຍສະເພາະເວລາມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານແລ້ວ ພັດມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງ.
- ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງພຽງພໍ ຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ເພື່ອຊ່ວຍຊາວກະສິກອນໄດ້ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ທ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ແຂວງ ຂາດຄວາມສາມາດໃນການເກັບກຳ ແລະການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.

- ຊຸມຊົນຂາດຄວາມຮັບຮູ້ ທາງດ້ານພາລະບົດບາດຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມສັບສົນ

ເພື່ອປັບປຸງບັນຫານີ້, ທາງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຫຼາຍອົງກອນ ທັງພາກລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມຮູ້ ຫຼື ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ດິນ. ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຮັບປະກັນທາງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບກຳມະສິດທີ່ດິນ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລວມເຖິງບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງຊາວບ້ານທີ່ກຳລັງປະເຊີນຢູ່ ໃຫ້ສາມາດຍົກຂຶ້ນມາເພື່ອແກ້ໄຂ ໃນລະດັບປະຊາດ. ບາງກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ທາງ NLMA ຈະປະຕິບັດລວມມີ:

- ສ້າງຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປະສານງານທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ.
- ພັດທະນາໂຄງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ
- ປະຕິບັດແຜນງານສ້າງອົງຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ
- ຈັດພິມວາລະສານກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ລາຍໄຕມາດ
- ສ້າງຕັ້ງສາຍດ່ວນທາງໂທລະສັບເພື່ອຕອບປະເດັນ ທີ່ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານທີ່ດິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ

ພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້, ໂຄງການໝູ່ບ້ານຈຸດສຸມສາກົນ ກຳລັງເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ຊິດກັບອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA), ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ຊາວບ້ານ, ພະນັກງານລັດ ທີ່ປະຈຳຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພະນັກ ງານພາກສະໜາມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ສິດທິທາງດ້ານທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ, ເພື່ອປົກປ້ອງກຳມະສິດໃນທີ່ດິນຂອງຊາວບ້ານ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້ນາຍບ້ານກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ, ປັບປຸງມາດຕະຖານຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວບ້ານ. ຊຶ່ງເຄື່ອງມື ທີ່ໂຄງການຈະໄດ້ນຳໃຊ້ມີ:

- ການສ້າງເຄືອຂ່າຍ ແລະ ການພັດທະນາທາງນະໂຍບາຍ
- ພັດທະນາເນື້ອຫາ ແລະ ກິນໂກໃນການສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພື່ອການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ, ທາງວິທະຍຸ, ໂທລະ ຫັດ.)
- ກິດຈະກຳນຳຮອງຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານ
- ພັດທະນາຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືເຊັ່ນ: KAP

ການສະເໜີກ່ຽວກັບເລື່ອງ ການສ້າງເຄືອຂ່າຍ ຊຶ່ງເປັນບົດທີ່ສອງນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງ ການສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານສະເພາະກິດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (AIM) ລະຫວ່າງ NAFRI ແລະ NAFES ທີ່ສ້າງຕັ້ງເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້. ໂດຍອີງໃສ່ການຍອມຮັບວ່າ ມັນມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງວິທີການໄຫຼວຽນຂອງຂໍ້ ມູນຂ່າວສານ ລະຫວ່າງ NAFRI ແລະ NAFES. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍເພື່ອເປັນການຮັບປະກັນວ່າ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຜະລິດອອກມາ ໃຫ້ບັນລຸ ແລະ ໃຫ້ຕົງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຂອງພະນັກງານສົ່ງເສີມແທ້. ໜ່ວຍງານສະເພາະກິດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນກຳລັງເອົາໃຈໃສ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຂັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນລະດັບປະເທດຢູ່, ແຕ່ຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ກໍໄດ້ມີການພົບປະສົນທະນາຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງແລ້ວ, ວ່າຈະເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງປັບປຸງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວກັບການສື່ສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ດີຂຶ້ນໄດ້. ຊຶ່ງບາງກິດຈະກຳທີ່ກຳລັງດຳເນີນ ໃນ ປະຈຸບັນລວມມີ:

- ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ຖານຂໍ້ມູນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ລາວ (LAD), ລະບົບຖານຂໍ້ມູນຫ້ອງສະມຸດ (NALIS), ການສັງລວມຂໍ້ມູນດ້ານອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ເປັນສີ່ໂຄສະນາຕ່າງໆຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງ
- ການຜະລິດ ແລະການແຈກຢາຍ (ພັດທະນາສີ່ຕ່າງໆ ແລະ ສັງລວມປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບບັນດາສົມວນຊົນ ແລະ ຊ່ອງການສື່ສານຕ່າງໆ)
- ເອື້ອຍອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການແລກປ່ຽນ ແລະ ການຮຽນຮູ້: ການຈັດກອງປະຊຸມ/ສຳມະນາ ແລະ ຂະບວນການໃນ ການຮຽນຮູ້
- ບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານວິຊາການ: ສ້າງປຶ້ມລວບລວມລາຍຊື່ຜູ້ຊ່ວຍຊານ, ສູນໂທສອບຖາມຂໍ້ມູນ ແລະ ອື່ນໆ
- ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແກ່ໂຄງການ ແລະສູນຕ່າງໆ ໃນການຜະລິດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສີ່ໂຄສະນາຕ່າງໆ.

ໃນລະດັບຂັ້ນແຂວງ, ຄວາມຫວັງຂອງໜ່ວຍງານສະເພາະກິດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະປັບປຸງການສື່ສານ ແລະ ການໄຫຼວຽນຂໍ້ມູນມູນຂ່າວສານ ລະຫວ່າງ ລະດັບປະເທດ, ລະດັບແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ. ໃນເວລາການຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາ ກັບບັນດາ 4 ແຂວງພາກເໜືອ (ຜົ້ງສາລີ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ອຸດົມໄຊ, ແລະ ບໍ່ແກ້ວ) ໄດ້ມີບາງປະເດັນສຳຄັນ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາສົນທະນາ ຊຶ່ງໃນນັ້ນແມ່ນລວມມີ:

- ຢູ່ໃນລະດັບແຂວງ ແມ່ນບໍ່ມີລະບົບສຳລັບການສື່ສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, - ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນປະຕິບັດໄປຕາມພື້ນຖານຂອງໂຄງການເປັນຕົ້ນຕໍ.
- ມີຕ້ອງການວິທີທາງ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈບັນຫາຂອງຊາວບ້ານ ແລະແກ້ໄຂຢ່າງຮີບດ່ວນ, ຊຶ່ງຄິດວ່າມັນຈະດີກວ່າ ທີ່ຈະຜະລິດຂໍ້ມູນຂ່າວສານອອກເຜີຍແຜ່ແຈກຢາຍ ພຽງແຕ່ຢ່າງດີເທົ່ານັ້ນ.
- ຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນເມືອງແມ່ນມີບັນຫາ ໃນການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫຼື ການວາງແຜນ ແລະການຕັດສິນໃຈຕໍ່ກັບບັນຫາການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດີນ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ການປະສານງານກັບພາກສ່ວນວິທະຍຸ, ໂທລະທັດ, ແລະວິທີການໃນການສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ທີ່ເຫັນວ່າໄດ້ຮັບຜົນດີນັ້ນ ແມ່ນມີຈຳກັດທີ່ສຸດ.
- ບໍ່ມີກິນໄກໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວກັບປະສົບການດີເດັ່ນ, ປະເດັນຕ່າງໆຂອງລະດັບກຸ່ມບ້ານ ແລະ ອື່ນໆ
- ບໍ່ມີໂອກາດທີ່ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ສະຖານີວິທະຍຸ ແລະໂທລະທັດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໂອກາດທີ່ຈະປັບປຸງຂອດການປະສານງານຂອງສາຍຕັ້ງ ເຊັ່ນ ລະຫວ່າງ ເມືອງ ແລະ ແຂວງກໍ່ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໜ່ວຍງານ AIM ຄາດຫວັງວ່າຈະທົດລອງວິທີການ ເພື່ອປັບປຸງຂະບວນການຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະການສື່ສານ ໃນລະດັບແຂວງແລະເມືອງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຈະພັດທະນາຄຳແນະນຳໃນການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນລະດັບດັ່ງກ່າວອີກດ້ວຍ.

2.3 ຄວາມທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດ ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບສື່ສານມວນຊົນ

ຢູ່ໃນກອງປະຊຸມ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີເວທີສົນທະນາຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ເຊື່ອເຊີນເອົາແຕ່ບຸກຄົນທີ່ສຳຄັນ ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຂະແໜງການສື່ສານມວນຊົນ (ວິທະຍຸ, ໂທລະທັດ, ໜັງສືພິມ). ຈຸດປະສົງຂອງການສົນທະນາໃນເທື່ອນີ້ແມ່ນເພື່ອ ໃຫ້ຂະແໜງການສື່ສານມວນຊົນໄດ້ນຳສະເໜີ ແລະສົນທະນາຮ່ວມກັນວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ປະສານງານກັບສື່ສານມວນຊົນ ມີປະສິດທິຜົນຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ອົງກອນທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມລວມມີ:

- ພາກສ່ວນຂ່າວສານປະເທດລາວ: ເຜີຍແຜ່ຂ່າວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຂ່າວຕ່າງປະເທດ, ເວບໄສ, ສັງລວມຮູບ ພາບ ແລະ ຜະລິດແຜນຊີວິ
- ພາກສ່ວນໜັງສືພິມປະຊາຊົນ: ເປັນກະບອກສຽງຂອງສູນກາງພັກ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນກ່ອນປີ 1975, ມີຖານຂໍ້ມູນ ທີ່ເປັນໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະມີສື່ໂຄສະນາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.
- ພາກສ່ວນວຽງຈັນທາມສ: ສ້າງຕັ້ງໃນປີ 1994 ສະເໜີຂ່າວເປັນພາສາອັງກິດ ແລະຝຣັ່ງເສດ. ເນັ້ນໃສ່ຊຸມຊົນຊາວຕ່າງປະເທດໂດຍສະເພາະແມ່ນເນັ້ນຂ່າວສານດ້ານການພັດທະນາ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ສະຖານີໂທລະພາບແຫ່ງຊາດລາວ: ມີລາຍການກ່ຽວກັບກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາຮ່ວມກັບ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້, ໂດຍສະເພາະ ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFES).
- ພາກສ່ວນສະຖານີໂທລະພາບລາວສະຕາຣ: ແມ່ນສື່ສານມວນຊົນທີ່ຫາກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະເລີ່ມອອກອາກາດ ໃນ ເດືອນກຸມພາ 2007. ຍັງຢູ່ໃນຊ່ວງໄລຍະການທົດລອງອອກອາກາດຢູ່, ແຕ່ມີຈຸດດີທີ່ວ່າສາມາດສົ່ງສັນຍານໄດ້ທົ່ວປະເທດ, ແຕ່ຕ້ອງໃຊ້ຈ່າຍດ່ວນໄດ້ເພື່ອຮັບສັນຍານ.
- ພາກສ່ວນສະຖານີວິທະຍຸແຫ່ງຊາດ: ວິທະຍຸທີ່ປົກຄຸມພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງລາວ, ແລະມີການຮັບຟັງຫຼາຍຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ, ມີຫຼາຍລາຍການທີ່ພົວພັນກັບຂະແໜງກະສິກຳ.
- ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະວັດທະນະທຳແຂວງອຸດົມໄຊ: ດຳເນີນງານດ້ານວິທະຍຸ, ໂທລະທັດຂຶ້ນແຂວງ, ເຄີຍ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ IFAD ແລະ ໂຄງການອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການສື່ສານຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ. ໄດ້ຕິດຕັ້ງລະບົບໂທລະໂຄງຢູ່ໃນ 20 ໝູ່ບ້ານ ແລະອອກອາກາດເປັນພາສາຊົນເຜົ່າ 4 ພາສາ: ລາວ, ຄະມູ, ມົ້ງ ແລະ ອະຄາ.

ມີຜູ້ແທນຫຼາຍທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກທີ່ໄດ້ພົບ ໃນການປະສານງານກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດແຫ່ງອື່ນໆ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອສ້າງເນື້ອຫາ ແລະສະເໜີສິ່ງທີ່ເປັນໜ້າສົນໃຈ. ຍັງບໍ່ມີກົນໄກທີ່ແນ່ນອນ ສຳລັບເປັນເຄື່ອງມືໃນການປະສານສົມທົບກັນລະຫວ່າງ ສື່ສານມວນຊົນ ກັບອົງກອນຂອງລັດ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຍັງຂາດງົບປະມານ ແລະທຸກໆລາຍການທີ່ໄດ້ຜະລິດແມ່ນລ້ວນແຕ່ໄດ້ທຶນມາຈາກໂຄງການ, ເມື່ອໂຄງການສິ້ນສຸດ ລາຍການກໍ່ສິ້ນສຸດໄປນຳ.

ໃນກໍລະນີກ່ຽວກັບການສ້າງເນື້ອຫາສາລະ, ມັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໂດຍທົ່ວໄປວ່າ ເນື້ອຫາທີ່ໄດ້ຜະລິດອອກມາບໍ່ຄ່ອຍເປັນປະໂຫຍດ ແລະມັນກໍ່ຄ່ອນຂ້າງເກົ່າ. ບັນຫາຕົ້ນຕໍແມ່ນຂາດງົບປະມານ ແລະຂາດພະນັກງານທີ່ມີຄວາມສາມາດ. ບັນຫາການ ມີອິດສະຫຼະຂອງ ສິ່ງໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາ, ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າສື່ສານມວນຊົນມີອິດສະຫຼະເຕັມທີ່ ແຕ່ຈະຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະການລາຍງານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຈະຕ້ອງມີຄວາມຖືກຕ້ອງແນ່ນອນ ແລະ ຊັດເຈນ.

ໃນກໍລະນີກ່ຽວກັບການປັບປຸງການຮ່ວມມື ແລະເນື້ອຫາສາລະ, ມັນເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າສີ່ມວນຊົນມີທ່າແຮງອັນມະຫາສານ ແລະມີຄວາມຕ້ອງການໃນການປັບປຸງລາຍການ. ມີຫຼາຍອົງກອນ/ພາກສ່ວນ ເຄີຍມີແຜນການ ທີ່ຈະດຳເນີນການສຳຫຼວດ ຜູ້ນຳໃຊ້ ເພື່ອເບິ່ງວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຂົາຄວນຈະປັບປຸງແກ້ໄຂ. ມີພຽງແຕ່ສະຖານີໂທລະພາບແຫ່ງຊາດລາວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ກຳລັງດຳເນີນໃນປະຈຸບັນ. ຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າສີ່ມວນຊົນແມ່ນເປີດກວ້າງທີ່ຈະຮ່ວມມືກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ. ເພາະວ່າ ສີ່ມວນຊົນແມ່ນມີບົດບາດທີ່ສຳຄັນໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄວນຈະພິຈາລະນາໃຫ້ເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນບັນດາໂຄງການ ພັດທະນາ. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາຢູ່ໃນສູນກາງແຕ່ຢ່າງດຽວ, ແຕ່ຄວນຈະເຮັດຢູ່ໃນຂັ້ນແຂວງເຊັ່ນກັນ. ເພື່ອປັບປຸງຂອດ ການປະສານງານນັ້ນ ໄດ້ມີຄຳແນະນຳວ່າຄວນຈະມີຈຸດສູນລວມ, ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ເພື່ອປັບປຸງຂອດການຮ່ວມມື ແລະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມກະຈ້າງແຈ້ງລະອຽດຂຶ້ນ. ສຸດທ້າຍ, ໄດ້ມີການແນະນຳວ່າ ສີ່ສານມວນຊົນຄວນຈະລາຍງານສະຖານະການທີ່ມີຢູ່ວ່າ (ດີ ຫຼື ບໍ່ດີ) ແລະໃຫ້ປະຊາຊົນເປັນຜູ້ວິເຄາະດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເອງ ວ່າມີຈຸດດີ ແລະຈຸດອ່ອນຄືແນວໃດ.

2.4 ສະຫຼຸບກ່ຽວກັບກົນໄກຂອງການສື່ສານ

ຕາຕະລາງທີ 1 ໄດ້ສະຫຼຸບຄວາມແຕກຕ່າງຂອງອຸປະກອນການສື່ສານ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນການປະຊຸມສຳມະນາ ແລະບາງຈຸດດີ ແລະຈຸດອ່ອນຂອງພວກເຂົາ. ໄດ້ມີຄວາມເຫັນດີວ່າບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນການທີ່ຈະເລືອກວ່າວິທີໃດດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ ສິ່ງສຳຄັນຄືການນຳໃຊ້ການສື່ສານເປັນເໝືອນເຄື່ອງມືໃນການຮັບມື ກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ.

ນອກເໜືອຈາກເຄື່ອງມືແລ້ວ, ກໍ່ຍັງຕ້ອງການທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງກົນໄກ ເພື່ອປັບປຸງການປະສານງານ ແລະແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານນຳຕື່ມອີກ. ຊຶ່ງມີກົນໄກນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາ ຄືຕ້ອງການໃຫ້ມີ (ຈຸດສູນລວມ) ຢູ່ແຕ່ລະອົງກອນ ຫຼືໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເພື່ອສະດວກໃນການປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະຊ່ອງທາງຂອງການສື່ສານ. ປັດສະຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຈະບໍ່ມີຜົນດີໃນໄລຍະຍາວ.

ຕາຕະລາງທີ 1: ສະຫຼຸບລວມກ່ຽວກັບບັນດາກິນໄກ ເພື່ອການປັບປຸງການສື່ສານໃນຊົນນະບົດ

ກິນໄກ	ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ
ລະຄອນຊຸມຊົນ	<ul style="list-style-type: none"> ມີຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະປະຕິບັດງານໂດຍທ້ອງຖິ່ນເອງ 	<ul style="list-style-type: none"> ໃຊ້ເວລາຫຼາຍໃນການ ພັດທະນາເລື່ອງ/ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ ຕ້ອງການຜູ້ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ/ຄູຝຶກ
ການພັດທະນາອຸປະກອນສື່ສຳລັບທ້ອງຖິ່ນ	<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ຊາວບ້ານ ໃນການສ້າງເນື້ອຫາ ແລະເນື້ອໃນຕ່າງໆ ໃຊ້ພາສາທ້ອງຖິ່ນ 	<ul style="list-style-type: none"> ໃຊ້ເວລາຫຼາຍ ແລະຍາກທີ່ຈະຂະຫຍາຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້
ໂທລະພາບ	<ul style="list-style-type: none"> ອອກອາກາດໄດ້ທົ່ວເຖິງ ທັນກັບເຫດການ 	<ul style="list-style-type: none"> ຈະຕ້ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ, ຄົນທຸກຍາກເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ລຳບາກ
ວິທະຍຸ	<ul style="list-style-type: none"> ສາມາດສົ່ງຮອດເຂດທ່າງໄກທີ່ສຸດ ແລະຄອບຄົວທີ່ທຸກຈົນທີ່ສຸດໄດ້ ທັນກັບເຫດການ 	<ul style="list-style-type: none"> ເນື້ອຫາສາລະບໍ່ໄດ້ກຳນົດໂດຍທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ເນື້ອຫາທຸກຢ່າງບໍ່ພົວພັນກັບເຂົາເຈົ້າທັງໝົດ
ວິທະຍຸຜ່ານ ດາວທຽມ	<ul style="list-style-type: none"> ສາມາດໃຊ້ໃນເຂດທ່າງໄກ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາໃນທ້ອງຖິ່ນ 	<ul style="list-style-type: none"> ຕ້ອງການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນທາງດ້ານເຕັກນິກຢູ່ໃນທຸກໝູ່ບ້ານ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ
ວິທະຍຸຊຸມຊົນ	<ul style="list-style-type: none"> ຕ້ອງການມີສະຖານີ ດຳເນີນໂດຍຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ໃຊ້ພາສາທ້ອງຖິ່ນ 	<ul style="list-style-type: none"> ຕ້ອງການທັງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄົນທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນແລະທົນຮອນ
ກຸ່ມບ້ານ	<ul style="list-style-type: none"> ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ພັດທະນາທຸລະກິດເອກະຊົນໃນຊຸມຊົນໃຫ້ມີຄວາມ ເຂັ້ມແຂງ ສ້າງຄວາມເປັນເຈົ້າການໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ 	<ul style="list-style-type: none"> ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມບ້ານ

3. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມ

ໃນມື້ທີ່ສອງ ຂອງກອງປະຊຸມ ໄດ້ມີການແບ່ງກຸ່ມຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສົນທະນາກ່ຽວກັບວ່າ ຈະປັບປຸງຂອດການປະສານ ງານກັນ ໃນອະນາຄົດຄືແນວໃດ. ຊຶ່ງໃນແຕ່ລະກຸ່ມໄດ້ເໝັນຄົ້ນຄວ້າ ຕາມຫົວຂໍ້ດັ່ງນີ້:

- ກຸ່ມທີ 1: ການພັດທະນາເຄືອຄ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສຳລັບກະສິກຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທັມະ ຊາດແຫ່ງຊາດ.
- ກຸ່ມທີ 2: ພາລະບົດບາດຂອງ ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ (PAFEC), ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFEO) ແລະ ສູນບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ໃນລະດັບກຸ່ມບ້ານ
- ກຸ່ມທີ 3: ການລະດົມຊຸມຊົນ ແລະ ກົນໄກເພື່ອການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ໃນກຸ່ມບ້ານ
- ກຸ່ມທີ 4: ການພັດທະນາແຜນງານສຳລັບການສື່ສານ ທີ່ກ່ຽວກັບສິດທິໃນການຖືກຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
- ກຸ່ມທີ 5: ການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດ

ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີອີກ 3 ຄຳຖາມ ທີ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສົນທະນາຢູ່ໃນແຕ່ລະກຸ່ມ, ຄື: ຄຳຖາມທີ່ນຶ່ງ ແມ່ນ ໄດ້ ເນັ້ນໃສ່ການກຳນົດທາງປະເດັນທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອພັດທະນາເຄືອຄ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດ, ຄຳຖາມທີ ສອງ ເນັ້ນໃສ່ ການເຮັດແຜນທີ່ຂອງຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການຕ່າງກັນ ແລະ ກົນໄກສຳລັບການປັບປຸງການຊ່ອງທາງຂອງການ ສື່ສານ. ຄຳຖາມທີ່ສາມ ໃຫ້ກຳນົດແຜນການປະຕິບັດງານ.

ບົດສະຫຼຸບຂອງການຄົ້ນຄວ້າໃນກຸ່ມແມ່ນສະເໜີໄວ້ຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ, ຜົນໄດ້ຮັບຂອງແຕ່ລະກຸ່ມແມ່ນໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນເອກະ ສານ ຊ້ອນທ້າຍທີ 3 ແລະ ຈຸດສຳຄັນໃນການປະຕິບັດງານຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ ແມ່ນໄດ້ລວມເຂົ້າໄວ້ຢູ່ໃນພາກສະຫຼຸບ ແລະ ຄຳແນະນຳ.

ກຸ່ມທີ 1. ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ເລື່ອງການພັດທະນາເຄືອຄ່າຍຢູ່ໃນລະດັບຊາດ. ທາງກຸ່ມໄດ້ກຳນົດປະເດັນທີ່ສຳຄັນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນລະດັບປະເທດ. ຜ່ານຈາກການຄົ້ນຄວ້າ ໄດ້ມີຄຳແນະນຳວ່າ ໃຫ້ແຕ່ລະອົງກອນ ທີ່ຢູ່ໃນລະດັບປະເທດ ຄວນມີຜູ້ຮັບຜິດຊອບ (ສູນກາງ) ສຳລັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ແລະ ຈັດໃຫ້ມີ ການປະຊຸມວາງແຜນຮ່ວມກັບ ພາກສ່ວນສື່ມວນຊົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ອາດຈະເປັນກອງປະຊຸມລິເລີ້ມຂອງການ ປະສານງານ.

ກຸ່ມທີ 2. ເນັ້ນໃສ່ເລື່ອງການປັບປຸງໃນການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນລະດັບຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ໄດ້ ແນະນຳວ່າ ອຸບປະກອນສຳລັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ຄວນຈະມີການພັດທະນາຢູ່ໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄວນສ້າງຕັ້ງສູນ ບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຢູ່ໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ແຂວງ ທີ່ນີ້ກໍເພື່ອເປັນການປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ລະບົບການສື່ສານ.

ກຸ່ມທີ 3. ເນັ້ນໃສ່ເລື່ອງ ການປັບປຸງກຸ່ມບ້ານບ້ານໃຫ້ເປັນເໝືອນເວທີຂອງການສື່ສານ. ກຸ່ມແມ່ນຈະເປັນຜູ້ກຳນົດວ່າ ມີຂໍ້ ມູນຂ່າວສານຫຍັງແດ່ທີ່ປະຊາຊົນມີຄວາມຕ້ອງການສູງ ນອກຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍຍັງຈະໄດ້ກຳນົດພາລະບົດ ບາດຂອງແຕ່ ລະພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ. ມີຄຳແນະນຳວ່າ, ຢູ່ໃນລະດັບ

ກຸ່ມບ້ານ ຄວນໃຫ້ເບິ່ງຄືກັບວ່າ ບ້ານເປັນຄືກັບສະຖານທີ່ສຳລັບການຮຽນຮູ້ ແລະການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຊຸມຊົນ.

ກຸ່ມທີ 4. ເນັ້ນໃສ່ເລື່ອງສິດທິໃນການຖືຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ດີນ. ນອກນັ້ນຍັງໄດ້ພ້ອມກັນ ກຳນົດ ຫາບັນຫາທີ່ເປັນເຄົ້າຢູ່ໃນການວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ແລະການໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນ ແລະບັນຫາທີ່ເປັນຜົນ ກະທົບໃນທາງ ລົບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດໃນທ້ອງຖິ່ນໃນປະຈຸບັນ. ພ້ອມນັ້ນ, ກຸ່ມຄົ້ນຄວ້ານີ້ ຍັງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າເພື່ອກຳ ນົດຫາວິທີທາງທີ່ຈະ ແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງ ສື່ເຜີຍແຜ່ໂຄສະນາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ກ່ຽວກັບສິດທິດິນ ແລະ ຍັງໄດ້ຕົກລົງ ກັນວ່າ ກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບຄູ່ ຮ່ວມງານທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ ທີ່ເປັນບາດກ້າວຕໍ່ໄປນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນທ້າຍປີນີ້ ເພື່ອ ພັດທະນາແຜນງານທີ່ກ່ຽວກັບສິດທິດິນ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຕ່າງໆ.

ກຸ່ມທີ 5. ເນັ້ນໃສ່ເລື່ອງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດ ແລະການກະສິກຳຕາມສັນຍາ. ໃນເລື່ອງການຕະຫຼາດ ກຸ່ມໄດ້ກຳນົດການຂຶ້ນໆລົງໆຂອງລາຄາ, ການຂາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ບໍ່ຄົງ ທີ່ຂອງຜະລິດຕະພັນເປັນບັນຫາທີ່ສຳຄັນ. ຫຼັງຈາກການສົນທະນາຄົ້ນຄວ້າຢູ່ໃນກຸ່ມແລ້ວ ກຸ່ມໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳວ່າ ກຸ່ມບ້ານສາມາດ ຄວນເປັນຜູ້ທີ່ມີບົດບາດໃນການນຳພາທາງດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ການຕະຫຼາດຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ໃນປະຈຸບັນ ການສົ່ງຂໍ້ຄວາມໂດຍຜ່ານທາງສັ່ງຮັບ (SMS) ທີ່ເຫັນວ່າເປັນວິທີທາງໃໝ່ນີ້, ກໍ່ຄວນ ຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ພິຈາລະນາ ເບິ່ງວ່າ ມັນມີຄວາມເໝາະສົມບໍ່. ສຳລັບເລື່ອງການກະສິກຳຕາມສັນຍານັ້ນ, ບັນຫາທີ່ສຳ ຄັນແມ່ນ ການຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງກ່ຽວກັບສັນຍາເລີຍ ແລະ ຂາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສັນຍາ ສຳລັບໃຫ້ຊາວກະສິກອນ. ໃນກໍລະນີ ກ່ຽວກັບການຕິດຕາມຄືນການລົນນະລົງ ເຜີຍແຜ່ໂຄສະນາໃຫ້ເກີດປະ ໂຫຍດສູງສຸດນັ້ນ, ຄວນປະຕິບັດ ຫຼື ຈັດຕັ້ງ ໄປຕາມສັນຍາ ແລະຄວນຕ້ອງໄດ້ມີການພັດທະນາຂຶ້ນ.

4. ພາກສະຫຼຸບ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນ

ການປະຊຸມສຳມະນາຄິດວ່າ ເປັນບາດກ້າວທຳອິດທີ່ສຳຄັນ ຢູ່ໃນຂະບວນເພື່ອການສ້າງຕັ້ງການພົວພັນ ທາງດ້ານຂໍ້ ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ. ບົດສະເໜີ 11 ບົດ, ຕະຫຼາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ມີການວາງສະແດງເຖິງ 20 ຮ້ານ, ມີການເປີດເວທີສົນທະນາ, ມີການຈັດກຸ່ມສົນທະນາ ຄົ້ນຄວ້າ 5 ກຸ່ມ ແລະ ລວມທັງການສະແດງລະຄອນນັ້ນ, ໄດ້ນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ສຳເລັດທີ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສະຫຼຸບ ແລະຄວາມຄິດເຫັນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ຄຳແນະນຳທີ 1. ຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ທຸກໆຂະແໜງການໄດ້ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການຮ່ວມກັນ ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ການແລກປ່ຽນ ແລະການເຜີຍແຜ່ບົດຮຽນ ຄິດວ່າເປັນວິທີການ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນສຳເລັດອັນສູງລົງທີ່ສຸດ. ໄດ້ມີການ ເຫັນດີ ເປັນເອກະພາບກັນວ່າ ມັນຈະເປັນປະໂຫຍດທີ່ສຸດ ຖ້າເອົາພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຈາກທຸກຂະແໜງການ (ກະສິ ກຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ, ສື່ສານມວນຊົນ, ລະດັບຊຸມຊົນ ແລະ ອື່ນໆ) ມາຮ່ວມກັນສົນທະນາ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ພວກເຂົາມີບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ຈະ ແລກປ່ຽນກັນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ມີການເຫັນດີວ່າຄວນຈະເປີດໂອກາດໃຫ້ຫຼາຍກວ່ານີ້ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ ພົວພັນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ (ສາທາລະນະສຸກ, ຫຼືການສຶກສາ) ໄດ້ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະປະສົບການຊຶ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ. ຄວນຈັດໃຫ້ມີການ ສຳມະນາຫຼາຍຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ສຸດທ້າຍ, ກອງປະຊຸມສຳມະນາໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເປັນກອງປະຊຸມທີ່ເປັນບາດກ້າວທຳອິດ ເພື່ອການພັດທະນາ ແລະປັບປຸງຂອດການປະສານງານ ລະ

ຫວ່າງ ບັນດາໂຄງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະສື່ສານມວນຊົນ ໃນການປັບປຸງສາຍການພົວພັນທາງດ້ານ ການສື່ສານ ແລະດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນ.

ຄຳແນະນຳທີ 2. ກຸ່ມຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນຄວນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເສີມສ້າງໃຫ້ມີຄວາມ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ

ຜົນໄດ້ຮັບອັນສຳຄັນອັນນຶ່ງຂອງກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ ກໍຄືການຕົກລົງເຫັນດີ ກ່ຽວກັບໜັງສືການທີ່ເປັນພື້ນຖານສຳລັບ: ການສ້າງຕັ້ງ ແລະການປະຕິບັດງານທາງດ້ານເຄື່ອນຍ້າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ດ້ານຄວາມຮູ້ແບບຍືນຍົງ ໃຫ້ຖືກດຳ ເນີນ ຢູ່ໃນກຸ່ມຊຸມຊົນ. ເຊິ່ງກຸ່ມຊຸມຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະເປັນກຸ່ມຂອງຜູ້ຜະລິດ, ກຸ່ມປ່າໄມ້ບ້ານ, ກຸ່ມວິທະຍຸ ຫຼື ໜັງສືພິມ, ກຸ່ມແມ່ຍິງ, ກຸ່ມນັກສະແດງລະຄອນ, ກຸ່ມຫັດຖະກຳ ແລະ ກຸ່ມອື່ນໆອີກ.

ນັກສຳມະນາກອນ ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີຢ່າງເປັນເອກະພາບກັນວ່າ ໃນອະນາຄົດ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ໃຫ້ການສະໜັບ ສະໜູນ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເຮັດວຽກໃຫ້ເຖິງ ຫຼື ຢູ່ໃນກຸ່ມເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ໂດຍອີງໃສ່ ມູນຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ. ອັນນີ້ ຄິດວ່າມັນເປັນບາດກ້າວສຳຄັນ ທີ່ຈະກ້າວ ໄປສູ່ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຊຸມຊົນຢູ່ໃນຂະບວນການສື່ສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.

ຄຳແນະນຳ 3. ກຸ່ມບ້ານຄວນເຫັນຄືກັນກັບວ່າ ເປັນເວທີສຳລັບການສື່ສານ

ໄດ້ມີການເຫັນດີວ່າ ກຸ່ມບ້ານແມ່ນເປັນມະໂນພາບ ຫຼື ແນວຄວາມຄິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈຳເປັນທີ່ສຸດ ສຳລັບການ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ການປຸກລະດົມຊຸມຊົນ. ໄດ້ມີການສະເໜີວ່າ ຄວນເບິ່ງກຸ່ມບ້ານ ແບບເປັນຄືກັນກັບ ເຄື່ອງມືຂອງຊຸມຊົນອັນນຶ່ງ, ເຊິ່ງໃຫ້ເບິ່ງວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນຈະເປັນພຽງແຕ່ພາກສ່ວນ ຫຼື ລະດັບອົງການຈັດຕັ້ງ ອື່ນໆ ຂອງການບໍລິຫານຂອງລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ, ສູນກາງຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ ແມ່ນເປັນບ່ອນທີ່ຊຸມຊົນ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ສາມາດມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ຄວນຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ, ດຶກວ່າທີ່ຈະມີ ການສ້າງຕັ້ງອົງກອນຕ່າງໆຂອງລັດຢູ່ໃນລະດັບກຸ່ມບ້ານ.

ຄຳແນະນຳທີ 4. ສ້າງຕັ້ງ ເຄື່ອນຍ້າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮູ້ ຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງ

ຈຸດປະສົງ ແມ່ນເພື່ອສືບຕໍ່ແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການທີ່ດີເດັ່ນ ແລະຄວາມສາມາດພິເສດ, ພ້ອມກັນນີ້ກໍ ເພື່ອ ເພີ່ມຄວາມສຳຄັນໃຫ້ແກ່ການປະສານງານ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ເປົ້າໝາຍຂອງເຄື່ອນຍ້າຍຢູ່ໃນລະດັບ ສູນກາງ ແມ່ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງເຄື່ອນຍ້າຍຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການໄຫຼວຽນຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທັງທາງດ້ານການຮັບ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ແກ່ລະດັບ ຕ່າງໆ.

ໄດ້ມີຄຳແນະນຳວ່າ, ຢາກໃຫ້ເລີ້ມຕົ້ນສ້າງເຄື່ອນຍ້າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໂດຍການສ້າງຕັ້ງຈຸດສູນກາງຕິດຕໍ່ສຳລັບການ ຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຊຶ່ງເຄືອຂ່າຍນັ້ນ ຄວນຕິດພັນກັບໂຄງສ້າງທີ່ມີຢູ່ ແລ້ວ ແລະໂຄງສ້າງທີ່ເຮັດໃໝ່, ຄືກັບກອບວຽກງານຂອງກຸ່ມສະເພາະກິດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກະສິ ກຳ (AIM) ຮ່ວມກັບໂຄງການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ໂຄງການລັດຖະບານ ແລະ ໂຄງການທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ພາກ ສ່ວນເອກະຊົນ ແລະ ອື່ນໆ. ຊຶ່ງເຄືອຂ່າຍຄວນລວມມີທັງພາກສ່ວນບໍລິການສື່ມວນຊົນ, ທີ່ເຄີຍມີການປະລະ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ພົວພັນເທົ່າທີ່ຄວນໃນເມື່ອກ່ອນ.

ກອງປະຊຸມກ່ຽວກັບການປະສານງານແມ່ນໄດ້ຈັດຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມສິ້ນສຸດລົງ 1 ວັນ, ໂດຍ ແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ດິນແຫ່ງຊາດເປັນເຈົ້າພາບ, ແລະ ໄດ້ເຊີນເອົາຕົວແທນຈາກພາກສ່ວນ ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ເຂດພູດອຍ ແລະ ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ (URDP/NAFRI), ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (LEAP/NAFES), ໂຄງການ GTZ/RDMA, NLMA, VFI, UNDP, World Bank/ ໂຄງການນໍ້າເພື່ອ ສຸກຂະອະນາໄມ ແລະ SDC Agro biodiversity programme ເຂົ້າມາຮ່ວມ. ໃນກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີ ກັນວ່າ ໃຫ້ມີການຕິດຕາມຄືນທັນທີ ເພື່ອເພີ່ມພະລັງໃຫ້ແກ່ຜົນທີ່ໄດ້ຈາກກອງປະຊຸມໃຫ້ມີການດຳເນີນຕໍ່ໄປ ແລະ ໃນນັ້ນ ຍັງໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີກັນອີກວ່າ ຄວນຈັດຕັ້ງກັນແຕ້ມແຜນວາດລະບົບ ແລະ ເຄືອຂ່າຍ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະ ຈຸບັນ ແລະ ພ້ອມກັນພັດທະນາແຜນການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນ.

ຄຳແນະນຳທີ 5. ສ້າງຕັ້ງຈຸດສູນກາງໃນການປະສານງານກັບສື່ສານມວນຊົນ

ທີ່ປະຊຸມໄດ້ສະເໜີວ່າ ໃຫ້ແຕ່ລະຄູ່ຮ່ວມງານຄວນຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີຈຸດສູນກາງ ເພື່ອປະສານກັບພາກສ່ວນບໍລິການ ສື່ສານມວນຊົນຕ່າງໆ ທັງຢູ່ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ມີການອອກອາກາດ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ແລະ ກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄດ້ຢ່າງໄວວາ. ໃນອາດີດການໃຊ້ບໍລິການຂອງພວກເຂົາແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ຢ່າງເຕັມທີ່. ດ້ວຍເຫດນີ້, ຈຶ່ງໄດ້ມີຄຳແນະນຳທີ່ຈະຕ້ອງມີການ ແຕ່ງຕັ້ງໃນການປະສານງານ ແລະ ວາງແຜນຮ່ວມ ກັນລະຫວ່າງ ພາກສ່ວນສື່ສານມວນຊົນ ແລະ ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ແລະ ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຈັດການປະຊຸມ ເພື່ອວາງແຜນ ລະຫວ່າງ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA), ແລະ ອົງການຈັດ ຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການ, ໂດຍກາຍຊື້ນຳນຳພາຂອງກຸ່ມ NAFRI - NAFES AIM.

ຄຳແນະນຳທີ 6. ການສ້າງຕັ້ງແຜນງານກ່ຽວກັບສິດທິດິນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການແບ່ງປັນທີ່ດິນ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແມ່ນເປັນປະເດັນທີ່ສຳຄັນຢູ່ໃນທຸກໆແຂວງ ແລະ ທຸກໆ ເມືອງ ໃນທົ່ວປະເທດ. ການສົນທະນາມີການຖືກຖຽງກັນຢ່າງເປັນປະຈຳ, ເນື່ອງຈາກວ່າ ຂາດເຂັ້ມທາງດ້ານຂໍ້ ມູນຂ່າວສານ (ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນ).

ດ້ວຍເຫດນີ້, ຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີວ່າ ຢູ່ໃນແຜນງານກ່ຽວກັບສິດທິດິນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຄວນສ້າງຕັ້ງ ໃຫ້ມີ ຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານຕົ້ມ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ແລະ ສິດທິ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເຊິ່ງໄດ້ແນະນຳວ່າ:

- ຄວນຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ແລະ ສິດທິ ທີ່ຖືກຕ້ອງ
- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ຄວນປະສານງານກັບຫຼາຍໆອົງກອນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າ ໃຈ ກ່ຽວກັບ ທີ່ດິນ ແລະ ສິດທິທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ລວມເຖິງສະມາຄົມ Lao Bar
- ຜະລິດອຸປະກອນສື່ທີ່ໃຊ້ສຳລັບການອ່ານ ທີ່ຂຽນເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອ່ານເຂົ້າໃຈດີ ແຈກຢາຍ ໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານໃນທົ່ວປະເທດ

- ໃນທ້າຍປີ 2007, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ຈະໄດ້ເຊີນອົງການທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທັງໝົດມາປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ດິນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ປຶກສາຫາລືວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະມີການພັດທະນາແຜນງານຢ່າງປະສານກົມກຽວກັນ
- ໂທລະສັບສາຍດ່ວນເພື່ອສອບຖາມຂໍ້ມູນຄວນມີການພັດທະນາຂຶ້ນທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງແຜນຍຸດທະສາດການສື່ສານຂອງພວກເຂົາ, ເພາະວ່າປະຈຸບັນພວກເຂົາບໍ່ທັນມີກົນໄກ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບັນກາ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕ່າງໆເທື່ອ ແລະກົນໄກທີ່ຈະຮັບປະກັນໃນການຮັບຟັງຈາກທ້ອງຖິ່ນ.

ເອກກະສານແນບທ້າຍ 1: ລາຍການກອງປະຊຸມ

ມື້ທີ 1: ອັງຄານ 31/7/2007

ເວລາ	ກິດຈະກຳ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ
8:00 – 8:30	ລົງຖະບຽນ	ທ່ານ ນາງແສງຄຳ, LEAP
8:30 – 9:00	ກ່າວຕ້ອນຮັບ ແລະ ຈຸດປະສົງ <ul style="list-style-type: none"> ▪ ບົດກ່າວເປີດ ໂດຍກະຊວງ ກປ ▪ ສະແດງລະຄອນກ່ຽວກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສື່ສານໃນຊົນນະບົດ 	ພິທີກອນ: ທ່ານ ສິມໃຊ ຫົວໜ້າທ້ອງຖານກະຊວງ ກຸ່ມໄວໜຸ່ມຈາກ VFI
9:00 - 9:15	ແນະນຳກ່ຽວກັບການທ່ຽວຊົມຊຸ້ມວາງສະແດງຕ່າງໆ	ທ່ານ ພຸດທະສິນ
9:15 - 10:20	ທ່ຽວຊົມຊຸ້ມຕ່າງໆ ແລະ ພັກຜ່ອນ	
	ບົດຮຽນທີ່ 1: ສັງລວມຂອດຈຳກັດ ແລະ ໂອກາດໃນວຽກງານການສື່ສານໃນຊົນນະບົດ	
10:20 - 10:30	ກ່າວແນະນຳກ່ຽວກັບຂະບວນການກອງປະຊຸມ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ.	ທ່ານ ບັນດິດ
10:30 - 11:00	ການສົ່ງເສີມກ່ຽວກັບສຸກຂະອານາໄມໃນຊຸມຊົນ	ສູນນຳ້ສະອາດ
11:00 – 11:30	ຍຸດທະສາດໃນການກະຈາຍຂ່າວກ່ຽວກັບພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປົກ	Academy for Educational Development
11:30 – 12:00	ປະສົບການໃນທົ່ວໂລກກ່ຽວກັບການສື່ສານໃນເຂດຊົນນະບົດ ໂດຍສູນໃສ່ການນຳໃຊ້ວິທະຍຸສັນຍານດາວທຽມ	ໂດຍ ທ່ານ Sharon Smith, First Voice International
12:00 - 12:15	ສິນທະນາ	
12:15 - 13:15	ພັກທ່ຽງ	
	ບົດຮຽນທີ່ 2: ປະສົບການໃນການສ້າງກິດຈະກຳໃນຊຸມຊົນ	ປະທານ: ທ່ານ ຄຳໄຜ່

13:15 – 13:45	ການພັດທະນາຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນ: ບົດຮຽນຈາກ CAMKID ດ້ານການສື່ສານກັບຊາວບ້ານໃນເຂດຊົນນະບົດ	ໂດຍ KAMKID ແລະ RRDTC
13:45 – 14:15	ການສ້າງຄວາມປອງດອງໃນຊຸມຊົນໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ	Wildlife Conservation Society
14:15 – 14:45	ບົດນຳສະເໜີກ່ຽວກັບການສະໜອງໄຟຟ້າແສງຕາເວັນໃນຊົນນະບົດ	ບໍລິສັດຊັນລະບົບ
14:45 - 15:15	ພັກຜ່ອນ	
	<u>ບົດຮຽນທີ 3: ການສ້າງເຄືອຂ່າຍດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ</u>	
15:15 – 15:45	ບົດນຳສະເໜີ: ກ່ຽວກັບຄະນະ AIM ໂດຍສູນໃສ່ການສ້າງເຄືອຂ່າຍ, ສູນບໍລິການເຕັກນິກຂັ້ນດູ່ມບ້ານພັດທະນາ ແລະ ໂອກາດຕ່າງໆ	ທ່ານ ຄຳໄພ ມະນີວິງ
15:45 -16:00	ບົດສັງລວມກ່ຽວກັບແຜນງານໃນການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານສິດທິໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ	Village Focus International
16:00 - 16:30	ຄົ້ນຄວ້າລະດັມສະຫມອງ * ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຈາກກອງປະຊຸມມື້ທີ 1 * ຈະສ້າງເຄືອຂ່າຍກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານດ້ານກະສິກຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໄດ້ແນວໃດ?	ປະທານກອງປະຊຸມ

ມື້ທີ 2: ພຸດ 1/8/2007

ເວລາ	ກິດຈະກຳ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ
	ບົດຮຽນທີ 4: ການສ້າງຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມ	ປະທານ: ທ່ານ ສົມໃຊ
8:30 – 9:00	ປະສົບການກ່ຽວກັບລາຍການວິທະຍຸບ້ານນາຜາສຸກ	National Rice Research Programme/LaolIRRI
9:00 – 9:30	ເຄື່ອງມືໃນການສື່ສານກັບຊາວບ້ານໃນຊົນນະບົດ	ທ່ານ ຂັນແກ້ວ, GTZ/RDMA
9:30 – 10:00	ການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນການຕະຫລາດໃນແຂວງບໍ່ແກ້ວ	ທ່ານ Stuart Ling, VECO
10:00 – 10:30	ປະສົບການໃນການຈັດລາຍການວິທະຍຸຊຸມຊົນໃນເມືອງ	ທີມງານລາຍການວິທະຍຸ

	ຄູນ, ແຂວງຊຽງຂວາງ	ເມືອງຄູນ
10:30 – 11:00	ພັກຜ່ອນ	
	ບົດຮຽນທີ 5: ກິນໄກໃນການກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	
11:00 – 12:00	ການສົນທະນາເວທີໃຫຍ່ກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງສື່ໃນການກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	ປະທານ: ໂທລະພາບ, ຫນັງສືພິມ, ວິທະຍຸ, ພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາທຳແຂວງອຸດົມໄຊ
12:00 – 1:00	ພັກທ່ຽງ	
	ການສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ	
1:00 – 1:15	ແນະນຳກ່ຽວກັບວິທີການສົນທະນາ	ທ່ານ ບັນດິດ ຣາມາງກູຣ
1:15 – 3:00	<ol style="list-style-type: none"> 1. ກຸ່ມທີ 1: ການພັດທະນາເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນຂັ້ນສູນກາງ 2. ກຸ່ມທີ 2: ບົດບາດຂອງສູນສົ່ງເສີມກຸ່ມຂັ້ນແຂວງໃນການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ 3. ກຸ່ມທີ 3: ກິດຈະກຳ/ກິນໄກໃນການສື່ສານໃນຂັ້ນບ້ານ 4. ກຸ່ມທີ 4: ການພັດທະນາລາຍການເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິດ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ 5. ການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນການຕະຫລາດ 	
3:00 – 3:30	ພັກຜ່ອນ	
3:30 – 4:15	ນຳສະເໜີຜົນຂອງການສົນທະນາ	
4:30 – 4:45	<p>ພິທີບິດ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ຄະນະລະຄອນໄວຫນຸ່ມຂັ້ນສະແດງລະຄອນເພື່ອສະຫລຸບບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຈາກ ກອງປະຊຸມ ▪ ສະຫລຸບເນື້ອໃນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ 	<p>VFI</p> <p>ທ່ານ ຄຳໄພ່ ມະນີວິງ</p>

ເອກກະສານແນບທ້າຍ 2: ລາຍຊື່ຜູ້ສະເໜີ ຢູ່ໃນຕະຫຼາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

	ອົງການຈັດຕັ້ງ	ຈຸດເນັ້ນໜັກ
1.	NAFRI, NAFES ກຸ່ມສະເພາະກິດຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກະສິກໍາ	<ul style="list-style-type: none"> ກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນຂອງກຸ່ມເຊັ່ນ: ຖານຂໍ້ມູນດ້ານກະຊິກໍາລາວ, NAFES ຮ່ວມມືກັບໂທລະພາບແຫ່ງຊາດລາວ, ປຶ້ມບົດຮຽນການດຳລົງຊີວິດ ຂອງຊາວຊົນນະບົດຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ສປປ ລາວ, ຖົງປັນຍາ, ລາວລ້ຽງ
2.	First ວິທະຍຸສຽງສາກົນ	<ul style="list-style-type: none"> ວິທະຍຸດາວທຽມ ແລະປະສົບການຈາກຮອບໂລກ
3.	CIAT/SADU	<ul style="list-style-type: none"> ແຜ່ນໂຄສະນາ: ການສ້າງເຄືອຂ່າຍກຸ່ມບ້ານ, ປຶ້ມແນະນຳການດຳເນີນການພາກສະໜາມ
4.	ອົງການອາຫານ ແລະ ກະສິກໍາ	<ul style="list-style-type: none"> ອຸປະກອນ ແລະ ແຜ່ນໂຄສະນາຈາກວຽກງານຂອງອົງການອາຫານ ແລະ ການກະສິກໍາ
5.	RRDTC/KAMKID	<ul style="list-style-type: none"> ລະຄອນເພື່ອການພັດທະນາ, ຮູບເສັ້ນສະແດງເຊິ່ງລວມມີຮູບພາບສຳລັບຄົນບໍ່ຮູ້ໜັງສື, ເນັ້ນໜັກໃສ່ກຸ່ມສົນທະນາ, ເຮັດການສະເໜີເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ, ປະຕິບັດງານໃນການ ວິໄຈກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນ.
6.	ໂຄງການປາບສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ	<ul style="list-style-type: none"> ອຸປະກອນຕ່າງໆ ແລະ ສາທິດວິທີການນຳໃຊ້ IPM ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການສື່ສານ
7.	ກຸ່ມການສື່ສານ AI	<ul style="list-style-type: none"> ອຸປະກອນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບໄຂ່ຫວັດສັດປີກ
8.	GAPE	<ul style="list-style-type: none"> ກິດຈະກຳໃນການປຸກລະດົມຊຸມຊົນ
9.	Sunlabob	<ul style="list-style-type: none"> ອຸປະກອນພະລັງງານແສງອາທິດ ແລະຂໍ້ມູນດ້ານກະແສໄຟຟ້າໝູ່ບ້ານ
10.	ACF	<ul style="list-style-type: none"> ຈິດໝາຍຂ່າວ, ອຸປະກອນສື່ຕ່າງໆ . . .
11.	ທະນາຄານໂລກ	<ul style="list-style-type: none"> ອຸປະກອນທີ່ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ
12.	PADETC	<ul style="list-style-type: none"> ວີດີໂອ ແລະອຸປະກອນອື່ນໆ
13.	ກອງທຶນປົກປ້ອງສັດປ່າ	<ul style="list-style-type: none"> ອຸປະກອນຫາປາ
14.	ສະຖານີວິທະຍຸ ເມືອງຄູນ ສະໜັບສະໜູນ ໂຄງການສະຫະປະຊາຊາດ	<ul style="list-style-type: none"> ຄື້ນວິທະຍຸເມືອງຄູນ ໃນວິໄສທັດຂອງຊຸມຊົນເມືອງຄູນ

15	ຄະນະກຳມະການແມ່ນ້ຳຂອງ	• ສະແດງຂໍ້ມູນແຜນທີ່ ແລະຂໍ້ມູນແມ່ນ້ຳຂອງ
16	ນ້ຳສະອາດ	• ອຸບປະກອນທີ່ໄດ້ປະດິດ ສຳລັບເຂດຊົນນະບົດ
17	ສະຖານີໂທລະທັດລາວສະຕາ	• ວິດີໂອ ແລະວິໄສທັດຂອງສະຖານີ
18	ພິລິມ ສຸມສຸທິ	• IEC ສຳລັບການພັດທະນາອຸບປະກອນສື່ສານ
19	LIRE	• ຂໍ້ມູນ ແລະວິດີໂອກ່ຽວກັບການປູກພືດ ແລະ ການ ຜະລິດນ້ຳມັນແອັດຊັງຈາກພືດ
20	ໂຄງການກະເສດຍືນຍົງ	• ອຸບປະກອນສື່ສານ, ອຸບປະກອນດັດແປງ ແລະ ຄູ່ມື ກ່ຽວກັບກະເສດຍືນຍົງ

ເອກກະສານແນບທ້າຍ 3: ຜົນໄດ້ຮັບຈາກກຸ່ມຄົນຄວ້າ

ກຸ່ມທີ 1: ການພັດທະນາຕາໜ່າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບວຽກງານກະສິກຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ

ກຸ່ມນີ້ປະກອບດ້ວຍຜູ້ປະຕິບັດງານລະດັບປະເທດ ລວມມີສື່ສານມວນຊົນ. ປະເພດຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈະຕ້ອງຕຽມການມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ປະເພດຂອງຂໍ້ມູນ	ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
1. ທີ່ດິນ ແລະສິດທິທີ່ຖືກກົດໝາຍ: ມະຕິຂອງການປະຊຸມກ່ຽວກັບການຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ	ພະນັກງານຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ
2. ຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກກ່ຽວກັບຜົນຜະລິດທາງດ້ານກະສິກຳ	NAFRI, NAFES, MAF ພ້ອມດ້ວຍຖັນ ແຖວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະກະຊວງ ສຶກສາ
3. ຂໍ້ມູນທາງດ້ານໄຂ້ຫວັດສັດປົກ ແລະການກຽມພ້ອມ	DOLF, NAHICO, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
4. ຂໍ້ມູນທາງດ້ານອຸທິກວິທະຍາ ແລະ ອຸຕຸນິຍົມວິທະຍາ	ອົງກອນແຫ່ງນ້ຳ ແລະ ສິ່ງເວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ
5. ຂໍ້ມູນທາງດ້ານກົດລະບຽບ, ນະໂຍບາຍ, ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້	ຫ້ອງການກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
6. ຂໍ້ມູນດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຜະລິດກະສິກຳ	NICE/NAFES
7. ຂໍ້ມູນດ້ານການຕະຫຼາດ ເຊັ່ນ: ລາຄາ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄຸນນະພາບ	ຕະຫຼາດ, ສູນສົ່ງເສີມການຄ້າ, ສະພາການຄ້າ

ກຸ່ມຄົນຄວ້າ ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ມັນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງການສື່ສານລະຫວ່າງ ພາກສ່ວນຜູ້ຜະລິດເນື້ອຫາສາລະຕ່າງໆ (ອົງກອນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ໂຄງການຕ່າງໆ, ພາກລັດ, ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ພາກສ່ວນສື່ສານມວນຊົນ. ທາງກຸ່ມເຫັນດີ ໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງສູນກາງຕິດຕໍ່ຂອງແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງ. ຊຶ່ງສູນດັ່ງກ່າວນີ້ຈະເປັນຄືກັນກັບກົນໄກນຶ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນການໄຫຼວຽນຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ລະຫວ່າງຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະສື່ສານມວນຊົນ, ຊຶ່ງກິດຈະກຳຫຼັກທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ເຮັດມີ:

- ແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ປະສານ ຫຼື ສູນກາງເພື່ອການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
- AIM ຈະເປັນຜູ້ຈັດການປະຊຸມ ຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ສໍາຄັນ (ແລະສົ່ງມວນຊົນ) ເພື່ອພັດທະນາແຜນໃນຕໍ່ໜ້າໃນການປັບປຸງຂອດການປະສານງານ ແລະການສື່ສານ.

ກຸ່ມທີ 2: ປັບປຸງການພົວພັນຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນແຂວງ ແລະຂັ້ນເມືອງ

ປະເດັນທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທາງຂໍ້ມູນຂ່າວສານມີ:

- ຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິຊາການ
- ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ, ເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະແນວໂນ້ມຕ່າງໆ ຊຶ່ງລວມມີທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານການຕະຫຼາດ, ວິທີການຜະລິດ ແລະ ສິນເຊື້ອ, ຂໍ້ມູນທາງດ້ານອຸທິກວິທະຍາ ແລະ ອຸຕຸນິຍົມວິທະຍາ, ຂໍ້ມູນຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ
- ກົດລະບຽບ ແລະຫຼັກການ
- ແຜນການພັດທະນາສໍາລັບໝູ່ບ້ານ/ກຸ່ມບ້ານ ແລະ ນະໂຍບາຍສໍາລັບການຜະລິດ
- ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຜ່ານມາ, ວິທີການປະຕິບັດທີ່ດີເດັ່ນ ແລະ ບົກຜ່ອງ ຂອງທຸກໆລະດັບ
- ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະ ການປຸກລະດົມ
- ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບ ສິດທິ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

ໃນກໍລະນີຂອງການນໍາໃຊ້ກົນໄກວ່າ ມີກົນໄກຫຍັງແດ່ ທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ ເພື່ອແຈກຢາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານແກ່ຊາວກະສິກອນ ແລະເພື່ອປັບປຸງກົນໄກສໍາລັບການໄດ້ມາແຫ່ງຄໍາຕໍາຳນິຕິຊົມ ຫຼື ຄໍາວິຈານຕ່າງໆຈາກຊາວກະສິກອນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ, ຊຶ່ງປະເດັນທີ່ໄດ້ສົນທະນາ ມີ:

- ສູນບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ໃນກຸ່ມບ້ານ ກໍ່ແມ່ນກົນໄກທີ່ສໍາຄັນອັນນຶ່ງ ແລະ ໃນນັ້ນຕ້ອງໄດ້ມີການພັດທະນາວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືໃໝ່ໆຕື່ມ
- ຕ້ອງມີການສະໜັບສະໜູນຕື່ມອີກໃນການປັບປຸງຄວາມຮູ້ ແລະຕາໜ່າງສໍາລັບການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນ ກັບ ຊາວກະສິກອນ, ບ້ານ ຕໍ່ ບ້ານ, ເມືອງ ຕໍ່ ເມືອງ, ແຂວງ ຕໍ່ ແຂວງ ຊຶ່ງຄິດວ່າ ດີກວ່າທີ່ຈະມີຢູ່ແຕ່ລະດັບຂັ້ນແຂວງ
- ຈັດຕັ້ງທີມງານ (ສູນກາງ) ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ກະສິກໍາ ແລະການພັດທະນາຊົນນະບົດ) ໂດຍມີການກໍານົດພາລະບົດບາດ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບ ອອກຢ່າງຈະແຈ້ງ
- ພັດທະນາລະບົບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເພື່ອປັບປຸງການພົວພັນ ລະຫວ່າງ ລະດັບຕ່າງໆໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ຈຶ່ງມີຂໍ້ສະເໜີ ຫຼື ມີຄໍາຄິດຄໍາເຫັນ ດັ່ງນີ້:

- ສ້າງຄວາມແຈ້ງຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມງານຜູ້ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນ ຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂອງການສື່ສານ
- ໂຄງການຕ່າງໆ ຫຼື ຂະບວນການຕ່າງໆ ຄວນຈະມີການທົດສອບ ໂດຍອີງຕາມຄວາມສາມາດທີ່ມີຢູ່ (ຕົວຢ່າງ PAFEC, DAFEO, ISVCV) ດຶກວ່າສ້າງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງໃໝ່
- ພັດທະນາອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື ໃນການເກັບກຳ, ລວບລວມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- ກຳນົດຫາກິນໄກການປະສານງານກັບພາກສ່ວນສື່ມວນຊົນ

ກຸ່ມທີ 3: ກິນໄກ ແລະ ການປຸກລະດົມຊຸມຊົນ ເພື່ອແລກປ່ຽນປະສົບການ ຢູ່ໃນລະດັບກຸ່ມບ້ານ

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສຳຄັນ ລວມມີ:

<p>1. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດທີ່ອີງໃສ່:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ຄວາມຕ້ອງການ • ລາຄາ • ການຕະຫຼາດສຳລັບພືດອຸດສະຫະກຳ • ຕະຫຼາດຊຸມຊົນ • ລາຄາທີ່ສະເໜີຈາກບໍລິສັດ 	<p>2. ຜົນລະປູກ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ເມັດພັນ ແລະ ວິທີການປູກ • ການເກັບກ່ຽວ • ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນພືດທີ່ເປັນສິນຄ້າ • ເຕັກນິກໃນການປູກຕົ້ນໄມ້ (ຢາງພາລາ, ໄມ້ເກດສະໜາ, ໄມ້ໝາກເຍົາ) • ບົດຮຽນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ດີເດັ່ນ • ການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ຜັກ • ສັດຕູພືດ ແລະ ການປ້ອງກັນພືດ • ກະເສດຍືນຍົງ
<p>3. ການລ້ຽງສັດ</p>	<p>4. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບກິດຈະກຳທາງດ້ານການພັດທະນາຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ • ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ • ການຈັດປະເພດທີ່ດິນ • ການສຳປະທານທີ່ດິນ • ການແບ່ງດິນແບ່ງປ່າໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະບ້ານ

ທາງດ້ານການປັບປຸງການພົວພັນກັບລະດັບຕ່າງໆ ແລະ ການຕິດຕໍ່ສື່ສານ, ທາງກຸ່ມຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໄດ້ກຳນົດພາລະບົດ ບາດກ້ນສຳລັບລະດັບຂັ້ນຕ່າງກັນດັ່ງນີ້:

ພາລະບົດບາດ	ກິດຈະກຳ
ເມືອງ	ປະສານງານ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສະຫຼຸບສັງລວມຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຈາກຂັ້ນບ້ານ
ພາກສ່ວນເອກະຊົນ	ສະໜອງສິນເຊື້ອ ແລະ ພາຫະນະການຜະລິດ

ພາກສ່ວນໂຄງການ	ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ, ທຶນ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການປະສານງານ, ການຕິດຕາມ ແລະປະເມີນ
ກຸ່ມບ້ານ	ສະຫຼຸບສັງລວມ ແລະ ນຳສະເໜີ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງບ້ານ ແລະຈັດປະຊຸມ
ບ້ານ	ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຈັດປະຊຸມບ້ານ, ລາຍງານ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄຳຖາມທີ 3: ມີວິທີການໃດແດ່ ທີ່ກຸ່ມບ້ານ ແລະສູນບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂັ້ນບ້ານ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນ ເວທີຂອງການສື່ສານໄດ້?

ຕ້ອງເຮັດຫຍັງແດ່	ເຮັດແນວໃດ	ໃຜແດ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ກຸ່ມບ້ານ, ກຸ່ມຜະລິດ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ປັບປຸງຂອດປະສານງານ ປັບປຸງການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ໃນລະດັບບ້ານ (ກະດານຂ່າວ, ຫໍສະມຸດ) 	ຝຶກອົບຮົມ, ຫັດສະນະສຶກສາ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ການປະຊຸມ, ກະດານຂ່າວ, ຫໍສະມຸດ ແລະ ອື່ນໆ	ໂຄງການ, ພາກສ່ວນສົ່ງເສີມຂັ້ນເມືອງ

ກຸ່ມທີ 4: ໂຄງການພັດທະນາການສື່ສານ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ແລະສິດທິທາງກົດໝາຍ

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນປະເດັນຕົ້ນຕໍກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ແລະສິດທິທາງກົດໝາຍ ທີ່ຄວນຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່?

- ປະຊາຊົນເສຍທີ່ດິນ ເນື່ອງຈາກການສຳປະທານປູກຢາງພາລາ
- ປະຊາຊົນບໍ່ຮູ້ປ່ອນທີ່ຈະໄປເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ເມື່ອເວລາບໍລິສັດ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນມາຖາງດິນ ແລະຕັດຕົ້ນໄມ້
- ປະຊາຊົນບໍ່ຮູ້ຈະໄປສອບຖາມໃຜ ກ່ຽວກັບສິດທິໃນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ
- ກົດລະບຽບຂອງໂຄງການປູກຢາງພາລາໃນບາງເຂດແມ່ນບໍ່ຍຸດຕິທຳ ຕໍ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນແມ່ນລວມ ມີ: ຖ້າສັດລ້ຽງຂອງປະຊາຊົນ ໄປທຳລາຍຕົ້ນຢາງພາລາ ກໍ່ຈະຖືປັບໃໝ ແລະປະຊາຊົນ ກໍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ເປັນຫຍັງ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດໃຫ້ຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ໃນເຂດທີ່ບໍ່ທັນມີການປູກຢາງເທື່ອ, ຖ້າຝ່າຝົນ ກໍ່ຈະຖືກປັບໃໝ 50 ໂດລາ (ຢູ່ໃນບາງເມືອງ)
- ນັກລົງທຶນໃຊ້ເງິນຂອງພວກເຂົາ ໃນການຊັກຈູງໃຫ້ພະນັກງານທີ່ເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຈໃຫ້ສຳປະທານ ເຊິ່ງສ້າງຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ແກ່ ປະຊາຊົນ
- ການສຳປະທານທີ່ດິນໄດ້ລ່ວງລຳເຂດປ່າປ້ອງກັນ ແລະເຂດປ່າສະຫງວນ.
- ຄ່າສຳປະທານແມ່ນຕ່ຳຫຼາຍ, ຕ່ຳກວ່າມູນຄ່າຕົ້ນໄມ້ ແລະປ່າທີ່ຖືກຕັດ
- ຢູ່ໃນບາງເຂດ, ປະຊາຊົນສູນເສຍການດຳລົງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍົກຍ້າຍ ຫຼືຫາເຮັດວຽກອື່ນໃໝ່
- ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນປະຈຸບັນ ຈາກສູນກາງຫາ ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານ ແມ່ນຍັງມີຄວາມສັບສົນຫຼາຍຢູ່, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຊ່ອງຫວ່າງໃນການສື່ສານແບບຜິດພາດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຈາກທ້ອງຖິ່ນໄປຫາສູນກາງຢູ່
- ມີດິນຫຼາຍແຫ່ງຖືກຂາຍໃຫ້ແກ່ຊາວຕ່າງປະເທດ ໃນນາມຂອງຄົນລາວ, ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະແກ້ບັນຫາໄດ້ແນວໃດ?

ວິທີທາງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ

- ຈຳແນກໃຫ້ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ດິນລັດ, ດິນສາທາລະນະ, ແລະເອກະຊົນ
- ຕິດຕາມກວດກາຢ່າງໃກ້ຊິດຕິດແທດທຸກປີ
- ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ກ່ຽວກັບກົດໝາຍປ່າໄມ້ ແລະທີ່ດິນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ໜ່ວຍງານຂອງລັດ
- ຈັດການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະພະນັກງານລັດ ໃນລະດັບຂັ້ນຕ່າງໆ ຢ່າງໜ້ອຍປີລະເທື່ອ, ພ້ອມກັນນັ້ນໃຫ້ມີການກວດກາຢ່າງໃກ້ຊິດຕິດແທດ
- ຜະລິດບັນຊາໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ແລະໃຊ້ພາສາທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ ແລະແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ
- ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ຄວນປະສານງານກັບໂຄງການທີ່ມີທ່າແຮງອື່ນໆ, ທີ່ດຳເນີນ ງານ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນ
- ຜະລິດຂໍ້ມູນການສື່ສານແບບງ່າຍໆ ກະທັດຮັດອອກເພື່ອເຜີຍແຜ່
- ໃນທ້າຍປີ 2007 ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ຈະໄດ້ເຊີນຜູ້ຮ່ວມງານ ເພື່ອມາສື່ສານ ບັນຫາທີ່ດິນຕື່ມອີກ
- ຕັ້ງແຕ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ (NLMA) ໄດ້ອອກແຈ້ງການ, ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນລາຍງານບັນຫາກ່ຽວກັບປະເດັນທີ່ດິນ ໃຫ້ພວກເຂົາໂດຍກົງ
- ປະສານງານກັບໂຄງການ Lao Bar ແລະ PLE ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະແກ້ໄຂບັນຫາ
- ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໂດຍຜ່ານທາງວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ແລະໜັງສືພິມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເພື່ອ ຮັບປະກັນວ່າ ສຽງຈາກຊາວ ບ້ານແມ່ນໄດ້ຖືກຮັບຟັງ.

ກຸ່ມທີ 5: ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດ

ບັນຫາຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	ແຫຼ່ງທີ່ມາ	ວິທີການສຳລັບການສື່ສານ
ຕະຫຼາດ		
ລາຄາບໍ່ກົງກັນ	ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ພະແນກແຜນການ ແລະການລົງທຶນ ການລົງທຶນ ບໍລິສັດ ຜູ້ຄ້າ	<ul style="list-style-type: none"> • ພັດທະນາຕາໜ່າງ ສຳລັບຂະບວນ ການຂອງການສື່ສານ, ວິທະຍຸ, ຮູບພາບ, ກະດານຂ່າວ, ໂທລະ ພາບ ແລະກະດານຂ່າວໃນໝູ່ບ້ານ
ຂາດຂໍ້ມູນການຕະຫຼາດ	ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ	<ul style="list-style-type: none"> • ວິທະຍຸ • ປະຊຸມຂັ້ນບ້ານ ແລະ ເຂດ

	ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພະແນກຄົມມະນາຄົມ (ສ້ອມແປງຖະໜົນ) ຜູ້ຄ້າ ແລະ ບໍລິສັດ	<ul style="list-style-type: none"> ໂທລະໂຄ່ງບ້ານ ແຜ່ນໂຄສະນາ, ຮູບພາບ ທິດລອງການສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານລາຄາຜ່ານລະບົບຂໍ້ຄວາມສັ້ນ
ຄຸນນະພາບຂອງສັນຄ້າທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້	ກະຊວງການຄ້າ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ບໍລິສັດ ແລະ ຜູ້ຄ້າ	<ul style="list-style-type: none"> ການໂຄສະນາ ໜັງສືພິມ ອຸປະກອນເສີມ
ສັນຍາການປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດ		
ກົດໝາຍກ່ຽວກັບສັນຍາບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ	ກະຊວງການຄ້າ, ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ນາຍບ້ານ	<ul style="list-style-type: none"> ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບກ່ຽວກັບສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບສັນຍາການປູກຝັງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກຸ່ມໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ
ຊາວກະສິກອນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແຕ່ພຽງແລ້ວກນ້ອຍ ກ່ຽວກັບສັນຍາ	ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ນາຍບ້ານ, ພະນັກງານສົ່ງເສີມ	<ul style="list-style-type: none"> ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍຜ່ານລະຄອນ ສ້າງ CD ແຈກຢາຍອຸປະກອນເສີມ

ໃນດ້ານຂອງການຕິດຕາມບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງໄດ້ພະຍາຍາມຕື່ມເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂອດໃນການປະສານງານກັບທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ (ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ), ເພື່ອພົວພັນເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຕະຫຼາດ, ສັນຍາການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ. ໄດ້ມີການແນະນຳໃຫ້ມີການຈັດກອງປະຊຸມກັນຕື່ມ ຫຼືສ້າງເຄືອຄ່າຍ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ແຕ່ປະເດັນດັ່ງກ່າວເທົ່ານັ້ນ.

ເອກະສານແນບທ້າຍ 4: ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ

No.	Name	Title	Organization	Tel
1	Aluonyadeth	Technical staff	NAFES	020 5616973
2	Amphone Souvannalath	Director	Normai	021 412950
3	Amy Braun	Advisor	DEPDC	(66) 53 732 168
4	Andrea Schroeter	Senior TA, Capacity Building	LEAP	020 5526277
5	Andy Schroeter	Director	Sunlabob	020 5518016
6	Anouxay Bounthaluxay	Nat. Communication Consult.	FAO/ANHC	
7	Azo	Farmer		020 5181834
8	Bandith Ramangkoun	Head Information Mgmt	NAFRI	020 2211317
9	Bon	Youth Volunteer	VFI	
10	Bonukouth Vongxaya		LTV 1	020 2034650
11	Boualaphet Chounthvong	Staff	VFI	
12	Bouaphet BOUNSOURATH	National Coordinator	WWF	020 2475404
13	Bounchan	Project Officer	MCC	021 312625

14	Bounchan Khammoungkhoun	Agriculture officer	MCC	021 312625
15	Bounleuth Phanthalamixay		Dep. Prod. & Trade Promotion	021 216207
16	Bounsom Boutsithongdum	Head of project coordinator	NAFES	020 5738075
17	Bounthan	Technical Staff	NAFES	
18	Bounthanom Bouahom	Technical Staff	NAFRI	020 2414841
19	Bountiem Keophouvong	Field Staff	GAPE	021 251427
20	Bounyong Phatthamavong	Head of Division	National Land Mgmt Authority	020 5349721
21	Can	Youth Volunteer	VFI	
22	Can Ox	Youth Volunteer	VFI	
23	Carl Mossberg	Senior Adviser	NAFRI	020 5512351
24	Cathy Williams	Media Officer	UNDP	020 5555337
25	Chaluen Daohuang	Technical staff	NAFES	020 5610142
26	Chansamone Pathomdy	Project officer	CARE	021 211064
27	Chansy Thammanosouth	Technical staff	LTV 1	020 5657159
28	Chantaviphone Inthavong	Head	National Land Mgmt Authority	021 213 267
29	Chantavong Anongsak	Agro Supervisor	ACF	020 5 555 761
30	Charles Alton	Advisor	NNRB project	020 5502540
31	Chik Khamtavong	Director	Kamkid / RRDTTC	030 5120 314
32	Chitpasong Chalot		NAFES	020 2442904
33	Dalika Phavolachit	Deputy head	Lao Star TV	021 480450
34	Daophet	Staff	Sunlabob	020 5527955
35	David H Bowman	Agricultural advisor	MCC	021 312625
36	Davone	ACF	ACF	020 5086075
37	Davone	Technical staff	PAFEC	
38	Deuansavanh	Staff	NAFRI	
39	Doungdee Kalikham	Head of project coordinator	NAFES	020 5195261
40	Dr. Anothay Kongsayasak	Deputy Director	Ministry of Health	020 566-6620
41	Dr. Boun Keua Vongsalath	Deputy Director of LNRRIC	National Land Mgmt Authority	020 5017425
42	Dr. Bounthong Bouahom	Head of Permanent Secretary	MAF	
43	Dr. Manivong	Chief of Division	CIEH	020 5620329
44	Dr. Siphay Vongsouangtham	Technical staff	Ministry of Health	020 7705106
45	Gabriele Giannini	Programme Assistant	WFP	020 7506855
46	Hermien Rodenburg	Gender Adviser	SUFORD	
47	Hongthong Sirivath	TA Info Mgmt	VFI	
48	Houmnilat Rattavong	Head media for development	PADETC	020 5644393
49	Houmpaeng Phetdala	Head of project coordinator	NAFES	020 5481829
50	Houmphane Sengchanthong	DAFEO staff	JVC	020 5684612
51	Innakone Volachak	Staff	SAF	021 264290
52	James Zwier	Communication & Dev Adviser	CRWC	
53	Joakim		NAFRI	020 7814138
54	John Connell		CIAT	020 2212612
55	Juergen Piechotta	M&E Consultant	GTZ/RDMA	
56	Katherine Stent	Rural Marketing Officer	CIAT	020 7884751
57	Kelley Gary	Social Development Manager	Theun Hinboun Power Comp.	
58	Keopasert	Technical staff		020 2376696
59	Keota	Farmer leader		
60	Ketsana Xayasan	Technical staff	NAFES	020 5679557
61	Kevin Kamp	Senior TA, Agro-biodiversity	SDC	020 5508300
62	Khamphanh Phengthongma	Head of project coordinator	NAFES	020 5950469
63	Khampheuy	Technical staff Info Mgmt	NAFES	020 5494771
64	Khamphoui Saythalat	Head of action research	PADETC	021 213190
65	Khamphousavanh	Technical staff	Provincial radio and TV	081 211257
66	Khamsean Phongsa	Director	KPL news center	020 5521207
67	Khamson Sisanhouh	Head	MAF	

68	Khamla (Ms)	Staff	LEAP	020 5497271
69	Khamla (Mr)	Staff	LEAP	020 7723557
70	Khankeo Oupravanh	Head, Knowledge Mgmt	GTZ/RDMA	020 5692065
71	Khanhkham	Staff	NAFRI	020 5426630
72	Khanthamlay	Staff	NAFRI	
73	Khepkeo	Technical staff	PAFEC	020 2105796
74	Kiphachanh Phosaly	Head of project coordinator	PAFEC	020 6559007
75	Kor Panyakeo	DAFEO staff	CARE	020 2359850
76	Lee Xeng Thao	Agriculture Project Assistant	CRWC	
77	Leena Xayakham	Technical staff, Info Mgmt	NAFES	020 5720652
78	Maiseng Thummavong	Farmer leader	VEGO	050 5539920
79	Malachon	Deputy Director	Pasason Newspaper	020 5503608
80	Malichanh Srihirath	Consultant	SUFORD	020 5512461
81	Manilath Arounlangsy	Communications Associate	Water and Sanitation Program	021 413710,
82	Manisone Siliphokha	Health care officer	MCC	021 312625
83	Manola Soukhavath	Info assistant	FAO	020 7857432
84	Manolom Thepkavong	Legal Advisor	VFI	020 2203159
85	Martin Dunn	Country Director	World Education / Consortium	020-551-8551
86	Michael Victor	TA Information Mgmt	URDP	020 5526693
87	Monkeo Vorlaboun	Reporter	Vientiane Time	020 5599207
88	Namchaythip Souvannouvong	Communication Consultant	UNICEF	020 5555515
89	Nila Duangsouvanh	Technical assistant	AED	020 5403240
90	Ninkham Keopaphanh	Staff	LEAP	021 740253
91	Norkham PHAVONG	Head of crop unit	DAFEO Office	020 2845498
92	Noulap Simaly	Heap of Department	Domestic news	020 2403542
93	Noy Promsouvanh	Communications Manager	WWF	020 5709331
94	Ny Luangkhot	Consultant		020 5612205
95	Oudom Vanthanuvong	Head of Division	Radio	020 22172241
96	Oulathong	Technical staff	NAFRI	020 5676287
97	Panya Phanthamit	Director	Lao Star TV	020 7700034
98	Pearl Ang	Communication advisor	AED	065 8282 8812
99	Peder Gustaffson	Adviser	Lao National Radio	020 5002063
100	Phetphouvong Sombandith	Head of project coordinator	NAFES	020 5472140
101	Phetsamone Soulivong	Technician	SUFORD	020 5899795
102	Phetsamone	Staff	NAFRI	
103	Phedavan Ms.	Staff	VFI	
104	Phetsathaphone Sysoutham	Head of project coordinator	NAFES	020 5490517
105	Philom Somsuthi	Technical staff	NAFRI	020 2885297
106	Phommachanh Sosourivong	Team assistant	Water and Sanitation Program	020 5521017
107	Phonepaseuth	Staff	NAFRI	
108	Phonesavanh	Technical staff	NAFRI	020 9893171
109	Phonesavanh Phanvichith	Head	Dep. Information&Culture, ODX	020-580-2239
110	Phonesay Manivongsay	Vice Director	Kamkid / RRDTC	030 5120 314
111	Phoukhong Phongsa	Country Liaison Officer	MRC/GTZ	020-5520661
112	Phoumee Phoumanivong	Head of project coordinator	NAFES	020 559629
113	Phoungoun Xaypasert	DAFEO officer	MCC	020 2243266
114	PhouNguen Xaypasert	Project Staff	MCC	020 2243266
115	Phouthanusone	Technical staff	MAF	020 2204263
116	Phouthasin	Knowledge Mgmt	LEAP	020 5611716
117	Phutavong Ladouanglerd	Programme Officer	SDC	020 5649919
118	Pome Phantavong	Staff	NAFRI	

119	Pornmanee	Staff	NAFRI	071 212 467
120	Rachel Clarke	Community Media Advisor	RRDTC	020 568 4662
121	Richard Hackman		GAPE	021 251427
122	Sally Sakulku	Consultant	UNFPA	020 2887631
123	Santi Meixaykomman	Field Staff	GAPE	021 251427
124	Sean Foley	Social&Environmental Advisor	Eco Lao	020 592-2587
125	Sengkham	Staff	MAF	020 2428185
126	Sengmalaythong	Technical staff	NAFES	020 5778223
127	Sharon K. Smith	Reg. Manager, Asia/Pacific	First Voice International	1 301 960 1275
128	Sisamay	Technical staff	NAFES	020 2127237
129	Sisavath Chanthaleuxai	Management Team	RRDTC	021 453091
130	Sisay Thammabout	Head of project coordinator	NAFES	020 2294977
131	Sisongkham	Technical Staff	NAFRI	020 5513523
132	Somlist		PS News	020 2000347
133	Somphong Saisaard	DAFEO staff	CARE	020 2983404
134	Somsack BOUNYAVONG	Project Manager	CARE	020 5413147
135	Somsak Onkeo			
136	Somsak Vimachitaphong	program manager	Lao Star TV	020 2012750
137	Somseui Vilarythong	Head of project coordinator	NAFES	020 5794026
138	Somxay Sisanonh	NPD	NAFES	020 2210957
139	Soukavong Khotsimuoangvong	Coordinator	FAO-IPM Programme	020 2474093
140	Soukkaseum Xayyathumma	Head of project coordinator	NAFES	020 5664999
141	Soukvilay Vilayvong	Agricultural Adviser	LIRE	021 353430
142	Soukxay	Technical staff		020 5537237
143	Soulivong Pakdy	Technical staff	PAFEC	020 5708470
144	Soutchai Khamphousxay	Freshwater biologist	WWF	
145	Souvanh Vilayseng	DDG	LTV 1	021 710617
146	Stuart Ling	Program Director	VECO	084 211753
147	Thanousone Souphanthong	Head of project coordinator	NAFES	041 260213
148	Thipavong Boupba	Executive Assi. to Reg. Coord.	CIAT	
149	Thiphachan	Technical staff	NAFES	020 2472902
150	Thongdam Phongphichit	Staff	SAF	021 2243991
151	Thongluen Phimmasan		Vientiane Mai	020 5611856
152	Thongsavanh Taipangnavong	Staff	FAO-IPM Programme	020 5555 201
153	Vanthong Ngeambuppha	Head of project coordinator	NAFES	020 5671623
154	Vathsalin Choulamany	Technical staff	Ministry of Education	020 2206258
155	Viengpheng	Technical staff	SUFORD	020 5780895
156	Viengsamay Srithirath	Communications Associate	World Bank	
157	Viengsombat Bangonesengdet	Officer	Dep. Production & Trade Prom.	020 7711793
158	Viengvilay Sirimoungkhoun	Community dev. advisor	GTZ-RDMA	020 5404707
159	Viengxay Sipaphone	Head of project coordinator	NAFES	020 5732479
160	Viengxay	Non – Formal Education	Education Office	021 251427
161	Vilachit Phommasak	IT staff	NAFRI	020 2773645
162	Vilasack	Information Officer	NAFES	020 5626951
163	Ving Sengsirichanh	Chief, Hygiene Promotion Div.	MOH	021 413310
164	Viphakone Sirivong	Project Assistant	Water & Sanitation Program	020 5528529
165	Vixay Sengngam	Community Dev. Team Leader	Theun Hinboun Power Comp.	020 2165433
166	Vongsone Oudomsouk	Media Associate	Khoun Radio Support Project	020 5661942
167	Vongvilay Vongkhamso	National focal point	NAFRI	020 5604759
168	Vyathat Thattamamivong	Deputy Division	NAFRI	
169	Xaisongkham Induangchanthy	Training Coordinator	Khoun Radio Support Project	020 5215590
170	Xaysomdeth Duangsavanh	Technical staff	Radio	020 5612843
171	Xiong Tsechalicha	Technical staff	IUCN	021 216401

